

sufletdefemeie.ro

SUFLET DE

FEMEIE 42

când spui
"Femeie"

drumul spre **Viață**

Crucea,
încă vorbește!

Rugăciuni
pentru copilași

citește revista
și online și
distribuie mai
departe

Colectivul de redacție **SUFLET DE FEMEIE** vă mulțumește!

Venim spre voi cu recunoștință și cu mulțumire pentru eforturile și resursele pe care le-ați oferit, pentru că împreună, în unitate să putem sluji și lăuda un Dumnezeu glorios. Revista "Suflet de femeie," nu ar fi ajuns la numărul 42 fără articolele voastre, fără susținerea în rugăciune și fără eforturile financiare, pentru care colectivul de redacție vă apreciază și vă este profund recunoscător.

De aceea, vrem să vă încurajăm pe această cale "să nu obosem în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală" (Galateni 6 : 6 – 9), căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu" (2 Corinteni 9:7).

Dacă doriți să ne sprijiniți în continuare în lucrarea "Suflet de femeie", atât cu articolele, cât și cu finanțele voastre, vă invităm să folosiți datele de contact de mai jos:

E-mail: **contact@sufletdefemeie.ro**
Fundatia Mater, cont în lei Banca Românească Tg. Mureș
RO21BRMA0330033872400000

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

CUPRINS

- 6

SCRISOARE CĂTRE DUMNEZEU PT MAMA MEA
DIANA DORA GAINA
- 7

CÂND SPUI "FEMEIA"
TRAIAN BORZ
- 8

RUGĂCIUNI PENTRU COPILAȘI
RUXANDRA PETRINA
- 10

CINE ÎȚI SCRIE POVEȘTEA
TEODORA VICTORATOS
- 12

DESPRE VACCINUL ANTI COVID-19
TATIANA PETRIC
- 14

FEMEIA CINSTITĂ
DANIELA RAT
- 16

PSALM
ELISABETA POPESCU
- 17

FUMUSEȚEA DIN SUFLET
RODICA BLĂJAN
- 18

CREDINȚA E UN DRUM PE APE
MONICA MIHALY ONIGA
- 20

SĂ FIM CA O PRIMĂVARĂ
MARICICA CRISTEA
- 21

SCHIMBARE
LIDIA DUCIUC
- 22

DEPENDENȚELE NU TE OMOARĂ
KRISZTINA BARATOSI
- 23

DRUMUL SPRE VIAȚĂ
ALEXANDRA LIGIA HOJDA
- 24

POVEȘTILE COPIILOR MEI
PAULĂ DEJEU
- 26

RECOMAND CARTEA CĂRȚII
DANIELA BARTUȘ
- 27

DOUĂ FAMILII
DANIELA BARTUȘ
- 28

DESCHIDE UȘA
REBECA BELÉAN
- 30

CRUCEA ÎNCĂ VORBEȘTE
SIMONA DECEAN
- 31

IUBIREA TA
SIMONA DECEAN
- 32

INTERVIU: FEMEIA TEMĂTOARE DE DUMNEZEU
VICTORIA NATEA
- 35

IERTARE TOTALĂ
MĂRIOARA VASILCA
- 36

RUGĂCIUNE DE MIJLOCIRE
LIDIA ALDEA
- 38

SPERANȚĂ ÎN DEPRESIE
CRISTINA CIURARIU-GLIGA
- 40

RECENZIE CARTE
PATRICIA RUNCAN
- 42

CLĂTITE SĂRATE CU SPANAC
GRAȚIELA LUPU
- 44

CIOCOLATĂ ALBĂ DE CASĂ
NAOMI BOTA

Colectivul de redacție:

Rodica Baci
BISERICA "Emanuel", Târgu-Mureș
Mia Pop
Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica "Bethel", Târgu Mureș
Natalia Zsoldos
Biserica "Emanuel", Târgu Mureș
Ruxandra Petrina
Biserica "Harvest", Târgu-Mureș
Luciana Sand
Biserica "Filadelfia", Târgu-Mureș
Lidia Bleahu
Biserica "Harul", Târgu Mureș

Design

Luciana Sand

Corectură și redactare

Lidia Aldea
Lidia Bleahu

Secretul biruinței

E iar primăvară și amintiri frumoase îmi încălzesc sufletul, aș vrea să împărtășesc câteva...

Înainte de a 17 aniversare a zilei mele de naștere, eram în vacanța școlară și mi-am pus problema viitorului meu, mi-am dat seama că viața trece mult prea repede și că trebuie să-i aflăm adevăratul sens. Îmi răsunau în minte mereu cuvintele unui cântec pe care îl cântam împreună cu fratele meu, Iacob (pe atunci aveam, sau cel puțin credeam, că am mai mult talent la cântat). Cântecul vechi spunea așa:

*„Și frunzele s-au veștejit,
Căci iată toamna a sosit,
An după an, se duc în zbor,
Toate se duc, în viitor.*

*Și tu, ești o floare să știi,
Oricine în lume ai fi,
Odată în praf, la pământ,
Cădea-vei ca frunza în vânt.*

*Privește-n urmă anii tăi,
Cum au trecut ca și un vis,
Erai copil, copiii tăi,
E tot ce viața ți-a promis.*

„Omul – zilele lui sunt ca iarba, și înfloresc ca floarea de pe câmp!” Când trece un vânt peste ea, nu mai este și locul pe care-l cuprindea n-o mai cunoaște.” (Psalmii 103:15-16). Mă uitam la bunicii mei cum îmbătrânesc și ascultându-le poveștile realizez că de repede zboară timpul. Priveam fotografiile și înțelegeam că totul se derulează foarte rapid și mai ales că neavând bine stabilite obiectivele și prioritățile în viață poți trăi fără rost, fără să realizezi ceva și fără să fii fericit.

Întristarea venea și din cauză că se termina vacanța și mă vedeam din nou în școală, înconjurată de colegi și profesori care nu-L căutau pe Dumnezeu și care mă priveau cu multă suspiciune și superioritate știind că sunt pocăită. Mă uitam în jur și vedeam atâția oameni care nu făceau nimic deosebit, aveau o viață prea simplă și puține progrese, ce să mai vorbim de practicarea disciplinelor spirituale pe care le găsim scrise în Biblie.

Toate acestea erau provocări pentru mine și mă întrebam de ce oare nu sunt mulți oameni care se remarcă prin realizări importante în viață. Totodată știam că a avea o familie este planul Lui Dumnezeu și contează mult cu cine te căsătorești pentru că acea persoană îți va influența total destinul. Astfel, am început să mă rog și mă rugam aproape neîncetat, mă rugam în camera mea, slavă Domnului că am avut în adolescență camera mea, deși am crescut într-o familie cu 4 copii. Mă rugam la biserică, mă rugam la grupul de rugăciune, mă rugam când mergeam și veneam de la școală. Așa, pe drum, stăeam de vorbă cu Domnul și-i prezentam Lui dorința de a trăi o viață plină de semnificație, îmi doream să pot influența oameni, dar nu aveam curajul să exprim acest lucru, deoarece mă temeam să nu rădă cei din jur de mine.

Am ajuns în „discuțiile” mele cu Domnul, să-i spun că mi-aș dori să am un soț care să fie dornic și chemat la un proiect important, fie spiritual fie pe plan social și economic și eu îmi doream să ajut un astfel de om să-și atingă visul. Mă implicam în fel și fel de activități, ca tânără creștină, dar îmi plăcea cel mai mult să recit poezii, vedeam asta ca pe slujba pe care mi-a dat-o Domnul și prin care contribuam la „zidirea Bisericii”.

La împlinirea vârstei de 18 ani m-am căsătorit și am fost convinsă că soțul meu este darul Lui Dumnezeu, mi-am găsit liniștea alături de Ioan Matei, zis Puiu. Am avut nunta toamna, în luna octombrie și pentru prima dată nu mai eram tristă toamna, eram foarte încurajată că noi doi nu vom avea o viață banală, că puteam face împreună lucruri importante care să ne facă să ne simțim utili și fericiți.

Mai târziu am devenit mamă și am știut foarte clar că acest rol este unul dat mie de Dumnezeu și că voi avea un impact veșnic, pozitiv sau negativ, prin modul în care mă voi achita de aceste responsabilități. Deveneam tot mai ocupată și rolurile începeau să crească la număr: soție, mama, gospodină, studentă, colegă, prietenă, slujitoare în biserică, vecină...

Eram nespuse de încântată de faptul că viața mea nu trece fără rost, că Dumnezeu mi-a pregătit un destin că în fiecare zi erau „faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele” (Efeseni 2:10), așa că nu mă plictiseam și abia așteptam să mă trezesc dimineață să îmi înaltesc ceva nou, să descoper surprizele Lui Dumnezeu.

Întâmpinam și greutăți de tot felul: probleme financiare, dezamăgiri, respingere și lipsa de apreciere, păreri diferite între mine și soțul meu, examene picate la facultate, uneori agitația copiilor mici care îmi solicitau atenția. Acestea erau lucruri pe care speram să nu le întâlnesc și mă gândeam mereu că atâta timp cât ești în planul Său destinul pe care l-a făcut Dumnezeu pentru mine, totul trebuia să fie perfect, dar niciodată n-a fost perfect.

Începusem să-mi pun întrebări de ce mi se întâmplă așa, nu bănuiam că și altora li se întâmplă la fel, eu credeam că doar inima mea plânge că doar mie mi se strânge sufletul de durere, că doar batistele mele sunt pline de lacrimi și că doar perna mea este udă.

Am încercat să găsesc tot felul de explicații și să contruiesc tot felul de ziduri de protecție, dar durerea era provocată adesea de situații de rutină, de oamenii cei mai apropiați. Doream să continui să fac acele lucruri frumoase care-mi dădeau semnificație, dar din când în când sufletul meu era străpuns de câte o săgeată și durerea era atât de mare încât mă paraliza, deci eram blocată din a face ce îmi plănuisem. Dacă îmi propuneam să recit o nouă poezie, se întâmplă ca cineva să mă respingă și atunci îmi era rușine, teamă și nu mai aveam puterea să recit poezia: dacă îmi plănuiam să primesc musafiri uneori se întâmpla ca supărarea să vină chiar înainte și în loc să radiez de bucurie și să transmit dragostea și prețuirea musafirilor, eram tăcută și îmi ștergeam din când în când pe ascuns lacrimile.

Altă dată mi-ar fi fost greu să spun cuiva aceste lucruri, dar eu am aflat că asta li se întâmplă tuturor și că este de mare folos să vorbim deschis despre ceea ce simțim.

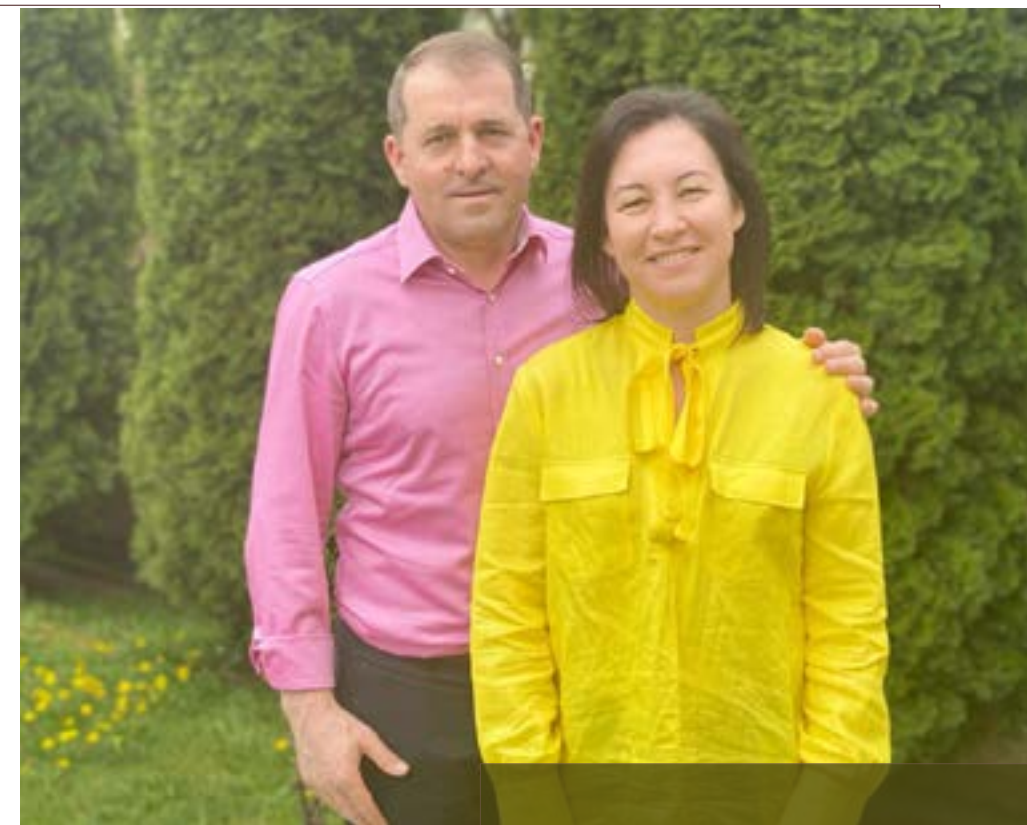
Dorința de a avea o viață activă și plină de realizări și lupta cu blocajele ce-mi stăteau înaintea m-au împins în această cercetare amănunțită în a afla „secretul biruinței”, am parcurs drum lung, am aflat multe, am realizat mult, am greșit mult și am încă multe de învățat.

Un moment important a fost când într-o zi înainte să merg la biserică, aveam o inimă plină de pace, la ieșirea din casă s-a produs puțină agitație din cauza copilașilor care erau neastâmpărați și nu se încadrau în standardul meu de „cumințenie”, ceea ce m-a întristat și mi-am simțit sufletul străpuns de o săgeată, mă întrebam „Doamne, dar noi acum mergem la biserică, de ce nu poate fi totul perfect? De ce nu avem parte de liniște și pace?” Mi-am dat seama că nu mai sunt aceeași persoană veselă și plină de pace ca înainte și că starea mea sufletească e foarte instabilă și mă întrebam cum m-aș putea proteja de aceste fluctuații.

Duhul Sfânt mi-a adus aminte de versetul care spune ceva de „scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău” (Efeseni 6:16) și am realizat că eu nu prea știam pe unde mi-e scutul și nu l-am folosit până la acel moment. A fost un moment de încurajare, m-am gândit că e vremea să-mi caut scutul și astfel voi putea să duc o viață mult mai sigură și liniștită. Căutându-mi „scutul” am descoperit o întregă armură spirituală de protecție, dar și arme de atac și mai ales am descoperit tainele războiului spiritual.

Încă arde în mine pasiunea pentru a fi în destinul care mi l-a plănuit Dumnezeu, știu că voia Sa este bună, plăcută și perfectă și de aceea mă străduiesc să urmez planul Său minunat oricât de multe piedici ar interveni.

Azi sunt deja bunică și experiențele vieții m-au îmbogățit rând pe rând, făcându-mă să înțeleg că viața este o luptă, fiecare femeie, indiferent de vârstă are o luptă de dus, și bărbații la fel. Fie că e vorba de lupta unei tinere domnișoare în a se păstra curată până la căsătorie, sau lupta de a reuși la facultate, fie că e vorba de o tânără soție care se luptă cu diferențele de opinie între ea și soțul ei, sau cu probleme

financiare, fie că e vorba de lupte cu boli, fie că e lupta tinerei mame cu nopțile nedormite sau cu problemele create în perioada diversificării alimentației, fie că ne confruntăm cu problemele de dinainte sau din timpul menopauzei, lupta cu kilogramele în plus, lupta cu adolescența, lupta cu singurătatea, avem o luptă de dus și riscul să fim dezorientate și descurajate e foarte mare.

În primul rând putem greși fatal când luptăm împotriva oamenilor, aceștia nu sunt dușmanii noștri, chiar dacă ne crează probleme, adevăratul dușman este diavolul, dar vestea bună este că avem deja toate resursele pentru a câștiga BIRUINȚA. Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne-a adus la viață, după ce ne-a iertat toate greșelile, a dezbrăcat de putere forțele răului și le-a făcut de rușine, în ochii tuturor, ieșind biruitor asupra lor prin cruce (2 Coloseni 14-15 parafrazat).

Toate femeile au nevoie să afle Secretul Biruinței și acesta de fapt nu este deloc un secret pentru cei ce citesc Biblia, sunt nenumărate pasaje care ne spun despre adevăratul nostru dușman și despre echipamentul de luptă al creștinului. Aș dori să amintesc aici Efeseni 6:12-13

***Căci noi n-avem de luptat
împotriva cărnii și sângelui, ci
împotriva căpeteniilor, împotriva
domniilor, împotriva stăpânito-
rilor întinericului acestui veac,
împotriva duhurilor răutății care
sunt în locurile cerești.
De aceea, luați toată armătura
lui Dumnezeu, ca să vă puteți
împotrivi în ziua cea rea
și să rămâneți în picioare după
ce veți fi biruit totul.***

În acest număr al revistei noastre vei găsi relatări despre bătălii câștigate ale unora dintre noi, despre destine împlinite, despre păcate iertate și despre speranța biruințelor viitoare.

Află mai multe despre lupta spirituală și despre secretul biruinței ascultând mesajul din link-ul de mai jos.

Vă doresc o primăvară fericită cu multe bucurii și biruințe!

Rodica Baciu

Scrisoare de mulțumire către Dumnezeu.

pentru mama mea

Doamne, îți mulțumesc pentru mama pe care mi-ai dăruit-o pe acest pământ, și ai ales-o special pentru mine. Prin ea, Tu Doamne ai lucrat într-un chip minunat, ai făcut-o un exemplu de urmat. Prin ea m-ai învățat calea Ta, frica de Tine, dragostea, pentru că Tu ești dragoste.

Am învățat ce înseamnă dedicare, implicare și jertfire. Prin ea am putut înțelege cu adevărat versetele despre dragoste din 1 Corinteni capitolul 13 "Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, dragostea nu pizmuiește, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.

Mama m-a încurajat întotdeauna să trec de orice obstacol și să am încredere că împreună cu Tine, pot face lucruri minunate. Brațele ei au fost deschise întotdeauna când am avut nevoie de o îmbrățișare, ochii ei blânzi m-au încurajat de atâtea ori, când nu aveam încredere în abilitățile mele și am primit curaj să merg mai departe, dar au devenit aspri când a fost nevoie, astfel învățând lecția de viață.

Ea m-a învățat să zâmbesc, să iubesc și să iert chiar dacă nu este întotdeauna ușor, primind astfel bucuria, pacea și liniștea sufletească atât de necesare.

Îți mulțumesc că ai făcut-o un adăpost sufletească pentru mine; de nenumărate ori, atunci când aveam nevoie de o îndrumare, atât pe parte spirituală cât și pământească,

Tu prin ea mi-ai dat întotdeauna exact ceea ce îmi era de trebuință. Îți mulțumesc pentru înțelepciunea pe care i-ai dat-o și pentru abilitatea ei unică de a ocroti casa, chiar și în momentele cele mai dificile.

Am putut vedea atât de bine, prin ea, că atunci când cineva stă la dispoziția Ta, Tu lucrezi prin acea persoană și faci minuni, o călăuzești la fiecare pas și o faci o sursă de lumină peste tot unde merge, luminând calea altora spre Dumnezeu.

E atât de minunată conexiunea pe care ai lăsat-o între mama și copil, putem vedea asta prin faptul că rugăciunile ei au o mare putere, pentru că sunt înălțate cu multă dragoste și credință; ele pot mișca munții. Îți sunt recunoscătoare, Doamne, pentru faptul că mama și-a înțeles cu adevărat importanța menirii ei, că și-a făcut din propria-i viață o pildă pentru persoanele prețioase din viața ei și nu numai. Cu siguranță Tu asta îți dorești de la fiecare om, să fie sarea pământului care nu își pierde gustul.

Pot vedea din asta, Tată, cum ne copleșești mereu cu bunătatea și felul tău în care lucrezi. Am toate motivele să am o inimă mulțumitoare și plină de bucurie, gata de a-ți lăuda numele pretutindeni. Vin cu gratitudine înaintea Ta, și îți mulțumesc acum și toată viața pentru acest dar divin, pentru mama mea și cred cu tărie că vom fi împreună cu Tine o veșnicie.

Diana Dora Gaina

Biserica Penticostală "Sfânta Treime", Bistrița

când spui *"Femeia"*

Când spui „femeia”, ai spus „mama”, și-ai spus „soția”, „fiica”, „sora”, și-ai spus ființa cea mai scumpă și mai iubită tuturor, și-ai spus iubirea, și căldura, și frumusețea fără care ar fi-un pustiu, și-ar fi-o durere, și-ar fi-o tristețe tot sub soare.

Ce gol și ce singurătate era în cele șase zile când nu era în rai femeia pe toate luminându-i-le, iar când a fost făcută dulce, ca dintr-un vis, ca dintr-o rană, ce minunată întregire le-a dat ființa diafană.

E-adevărat că prin femeie a mai venit și întristarea, dar fără ea n-ar fi viața și n-ar fi binecuvântarea, n-ar fi cântarea, nici sărutul, nici dor sau lacrimă sub stele și ce-ar fi lumea fără-acestea și ce-ar fi viața fără ele?

Să-L binecuvântezi pe Domnul și mulțumește-I c-a făcut-o iar fața mamei și-a soției adie-o dulce și sărut-o pe fruntea sorei și-a fetiței, fă semnul binecuvântării cu mângâierea cea mai sfântă a bucuriei și-a cântării.

N-o întristați, ci mângâiați-o și ajutați-o cu iubire să-și ducă sarcina și crucea frumos și ea spre mântuire căci când ea plânge toate, toate sunt chinuite și-ntristate iar când zâmbește ea, ce cântec și ce lumină vine-n toate.

...Fii binecuvântată dulce și scumpă mamă și soție și sora și fetița noastră, fiți fericite pe vecie cu lacrimi sărutăm obrații și ochii voștri-n sărbătoare și-ntreaga dragoste ne-o punem pe-al vostru suflet ca o floare.

Amin

versuri de Traian Borz

Poți asculta versurile, scanând cu telefonul tau mobil QR Code-ul de mai sus.

Rugăciuni pentru copilași

Câteva modele de rugăciuni pentru primul an de viață al copilului.
Alege să te rogi în fiecare zi împreună cu copilul tău.

Rugăciuni de binecuvântare

Fie ca Domnul să ne binecuvânteze și să ne păzească.
Domnul să facă să lumineze fața Lui peste noi
Și să se îndure de noi.
Domnul să-Și înalțe fața peste noi
Și să ne dea pacea.
Și binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic,
Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt,
Să fie cu noi și să rămână cu noi în fiecare zi.
Inspirată din Numeri 6:24-26

Domnul să ne binecuvânteze cu bunătatea Lui;
cu apele proaspete și bogate ale bunătății.
Domnul să ne binecuvânteze cu iubirea Lui;
cu apele adânci ale iubirii care ne stâmpără setea acum
și în veci.
Inspirată din Ioan 7:38

Doamne, cerem binecuvântarea și ocrotirea Ta.
Doamne, fă ca fața Ta să strălucească peste noi
și arată-ne iubirea Ta.
Doamne ajută-ne
și poartă-ne pe brațul Tău puternic.
Doamne, călăuzește-ne, ține-ne lângă Tine
și dă-ne pacea Ta.

Rugăciuni de mulțumire

Tată drag, Îți mulțumim pentru lumea asta mare
Și Îți mulțumim pentru mâncare.
Mulțumim și pentru păsărele,
Mulțumim, Doamne, pentru toate cele.
Edith Rutter Leatham

Toate darurile bune pe care le avem
Le primim din cer de sus.
De aceea, Îi mulțumim Domnului,
Da, Îi mulțumim Domnului
Pentru dragostea Lui.
Matthias Claudius

Îți mulțumim, Doamne,
Pentru tot ce avem bun,
Pâine pe masă
Și iubire în casă.
Inspirată din 1 Cronici 29:11-14

De înălțimile munților se bucură vulturii,
De adâncimile apelor se bucură peștii.
Pentru binecuvântări și noi mulțumim
Și pentru tot ce știm că primim.
O rugăciune a amerindienilor

*“Copiii sunt o binecuvântare și un dar
de la Domnul.”*

Psalmul 127:3

Pentru toate acestea și pentru marea Lui îndurare,
Lăudăm Numele Domnului
și Îi aducem închinare.
Tradițională

Rugăciuni la culcare

Timpul de culcare a sosit
Și știu că sufletul îmi e păzit.
Doamne, fii cu mine în timpul nopții
Până la trezire, în zorii dimineții.
Tradițională

Doamne Tată drag, Tu m-ai păzit mereu,
Prin îngerul Tău ce m-a vegheat la greu.
Noapte de noapte a fost lângă mine
Cu lumină, ocrotire,
Mi-a fost pază și bună călăuză.
Tradițională

Isuse Doamne, fii cu mine,
Alături să îmi fii mereu
Cu minunata Ta iubire,
Te rog din tot sufletul meu.
Să binecuvântezi copiii
Și-n paza Ta să-i ții,
Iar la sfârșit, în cerul Tău,
Pe toți să ne iei.
Anonimă

Doamne, în noaptea asta
Fii alături de cei ce nu dorm,
Veghează sau chiar suspină.
Trimite oștile de îngeri
În jurul celor care dorm.
Ai grijă și de cei bolnavi,
Dă-le odihna celor osteniți,
Fii Tu un ajutor pentru cei pe moarte
Și învie speranța celor suferinzi.
Dintr-o rugăciune a Sfântului Augustin

*Tată din ceruri,
Cel ce ai creat toate lucrurile bune,
Îți mulțumim pentru acest dar minunat
scumpul nostru copil - mult așteptat,
Nathan,*

*pentru minunea ce-o vedem în
copilașul nostru, pentru miracolul vieții
și pentru misterul dragostei omenești.*

Ruxandra Petrina și Nathan (foto și copertă)
Biserica "Harvest", Târgu-Mureș

Cine îți scrie *povestea*?

*"Cine se încrede în inima lui este un nebun,
dar cine umblă în înțelepciune
va fi mântuit."*

Proverbele 28:6

Ce mult ne plac poveștile! Apetitul nostru pentru a auzi și a vedea noi povești, reale, fictive sau fantastice a dat naștere atâtor cărți, filme, piese de teatru, picturi și cântece. Ne hrănim cu povești, mai ales, noi, femeile! Îmi recunosc această adicție încă din copilărie. Citeam mult, deoarece televizorul, în perioada comunistă, nu îmi potolea foamea de povești. Când terminam vreo carte, închideam ochii și vedeam, inspirată de lectura recentă, alte povești mult mai captivante. Așa am crescut - romantică, visătoare, pasionată de rochii roz cu crinolină și trandafiri, cărțile lui Jane Austen sau ale surorilor Bronte, iar după Revoluția din 1989, obsedată de filmele romantice...

Abia așteptam momentul în care îmi voi scrie propria poveste de dragoste. Și a sosit tinerețea, am luat stiloul și am început să aștern rânduri-rânduri din ceea ce era chiar viața mea...

A fost odată ca niciodată...o prințesă care visa că, într-o zi, un prinț pe cal alb va apărea, îi va declara iubire eternă, o va lua de soție și, după o nuntă ca-n povești, va urma o fericire continuă. Vor fi probleme de toate tipurile, însă dragostea lor „unică” va învinge boli, crize economice, intervențiile nepotrivite ale rudelor, kilogramele în plus, încăpățănarea copilului sau chiar urmele de pantofi pe gresia tocmai spălată!

Și așa a crescut prințesa, aflând din cărți și filme că orice poveste are un happy-end! Sau, în fine, mai sunt și unele triste, dramatice, asemenea celor din realitate, însă ele nu intrau în discuție. Ea era o prințesă adevărată – frumoasă, inteligentă, gândea pozitiv, știa că trebuie să-și asculte INIMA și, mai presus de orice, MERITA să fie fericită!

Într-o bună zi, a apărut prințul... nu avea cal alb, nici mașină, dar cumpăra flori și ciocolată, îi spunea că o iubește, o respecta, era serios și amabil. A cerut-o de soție, au nuntit și după un an, a apărut primul rod al iubirii lor. Prințul deja obosise...Era atât de dificil să-și mulțumească prințesa – uita să mai cumpere trandafiri, să facă zilnic declarații de dragoste, să schimbe copilul, să cumpere pătrunjel... Și prințesa obosise – părul îi era în dezordine, blugii de acum doi ani – o tristă amintire, casa – din cea mai ordonată – arăta ca Turnul Babel!

Cei doi se priveau cu răceală și resentimente:

Prințesa: „Cum am putut să mă căsătoresc cu acest om?! Meritam altceva, meritam să fiu fericită! Nu-mi îndeplinește deloc așteptările! Bine, i-am văzut de la început anumite defecte, dar am crezut că de dragul meu se va schimba...”

Prințul: „Parcă trăiesc un coșmar! Când am cunoscut-o părea cea mai calmă, optimistă, veselă și răbdătoare femeie! Nu mi-am închipuit că va ajunge să aibă atâtea pretenții! Am crezut că nu se va schimba niciodată! Acum e veșnic nervoasă, nemulțumită, îmbufnată și obosită! Ah! Și mereu o doare capul!

Prințesa și prințul și-au consultat consilierii și agenda. Toți le-au spus că ei merită să fie fericiti! Așa că, individual și-au mai dat o șansă, reciproc nu! Au rămas împreună, dar separat, privindu-se cu mai multă dezamăgire, cu mai mult regret până au ajuns la dispreț. Poate unii îi vedeau fericiti prin prisma măștilor zâmbinde pe care le purtau, însă prințesa avea acum inima de piatră. Ajunsese Zâna cea Rea, iar disprețul ei a transformat prințul în broscui.

Totuși, parcă povestea trebuia să decurgă altcumva! De ce s-a lăsat prințesa înșelată?

**Deschide-ți inima la învățătură
și urechile la cuvintele științei!
Proverbe 23:12**

În copilărie, tatăl meu mi-a vorbit despre Dumnezeu și despre Isus Hristos. În povestea mea, m-am întâlnit adesea cu Ei, Le ceream ajutorul când simțeam că povara mea este prea grea, iar Ei mă sprijineau, îmi vorbeau adesea și-mi arătau calea pe care trebuie să merg. Și mergeam, apoi o luam pe arătură, pe scurtătură, pe oriunde altundeva, numai pe drumul cel bun nu. Cel deal doilea copil m-a făcut să realizez că responsabilitatea mea de mamă e prea mare, ca să mai greșesc cumva și mi-am deschis inima la învățătură.

Dumnezeu m-a îndrumat spre o biserică nouă, spre prieteni noi spre un nou început. Am crescut mult, din toate punctele de vedere, m-am lăsat învățată, dar tot am mai căzut...Refuzam adesea să-L las pe Dumnezeu să-mi scrie povestea! Și atunci, în bunătatea și înțelepciunea Lui, mă smerea. Ajungeam ca lov ori David, singură, disperată, speriată... Și, din nou, strigam către El. Întotdeauna mi-a răspuns! Nicio dată nu m-a lăsat de izbeliște! În ceea ce privește căsnicia mea, am aflat că, atâta vreme cât voi lupta pentru ea în rugăciune și voi renunța la așteptările mele nerealiste, va funcționa, iar acum cred că Dumnezeu este în control.

**Căci Dumnezeu nu ne-a dat
un duh de frică, ci de putere,
de dragoste și de chibzuință.
2 Timotei 1:7**

Poate, draga mea cititoare, te-ai regăsit într-o măsură mai mare sau mai mică în povestea mea, poate trăiești o cu totul alta.

Nu sunt în măsură să îți dau sfaturi cu privire la durerile tale fizice ori emoționale, nu sunt consilier matrimonial, nu sunt psiholog, dar îți pot spune cu tărie, din propria experiență, că dacă îl lași pe Cel ce a creat Universul să-ți scrie povestea, dacă îți încredințezi viitorul în mâinile Lui, dacă vei crede cu putere că El este de partea ta, El va lucra!

Dă-i Lui penița, spune-i problemele tale, fă liniște în sufletul tău pentru a-i auzi vocea, deoarece, cu certitudine, îți va răspunde. Poate o problemă se va rezolva rapid și ușor, poate alta va persista și va lăsa sechele în sufletul tău, totuși tu continuă să crezi!

**"El îți va da putere în aceste vremuri
incerte, îți va da din iubirea Lui
ca să poți ierta și iubi cu adevărat,
te va binecuvânta cu înțelepciune
să poți discerne planul Său
pentru viața ta!
Iar, la final, te asigur,
va exista un happy-end!
Destinația noastră este Cerul!"**

Teodora Victoratos
"Casa Tâmplarului", Ocna Mureș

despre

Vaccinul anti Covid-19

Cred că în ultimii ani, nici un subiect nu a fost atât de controversat, nu a dat naștere la atâtea polemici și nu a împărțit în tabere atât de vehemente, una împotriva alteia, cum a făcut-o subiectul vaccinului anticonavirus. Bineînțeles și până acum lumea a fost împărțită în cei pro vaccinare și cei anti vaccinare, dar aceste polemici au fost duse pe un ton mult mai normal, nu atât de împins la extreme. În ambele tabere existau puncte de convergență și puncte de divergență, dar discuțiile erau la un nivel de normalitate și fiecare tabără avea argumente de bun simț, neîncercând să impună cu forța un anumit comportament vis-a-vis de acest subiect.

Din păcate astăzi, cu regret și durere, putem observa că lumea evanghelică este divizată în două tabere care duc acest subiect la extreme. Dacă te vaccinezi ești lumesc, nu te încrezi în Dumnezeu, ești clar în tabăra Anticristului sau plătit de forțele oculte; dacă nu te vaccinezi ești retardat, habotnic, lipsit de înțelepciune...Cred din toată inima, atât ca om credincios pe deplin dependent de Dumnezeu și înrădăcinat în Cuvânt și în Isus Cristos, cât și ca parte a domeniului medical că această încrâncenare este deosebit de păguboasă.

Aș dori că în următoarele rânduri să prezint câteva informații din surse credibile, certificate de studii, și fiecare, în urma unei documentări corecte și în urma unui timp petrecut în părtășie reală cu Cel ce este Elohim, Domnul domnilor, Dumnezeul cel mare, puternic și înfricoșat (Deuteronom 10:17) să poată lua o hotărâre.

1. Pentru a înțelege modul în care funcționează vaccinurile Covid 19, ajută mai întâi să privim la modul în care organismul uman luptă împotriva agenților patogeni.

Când germenii (asemeni virusului care provoacă Covid 19) invadează corpul uman, atacă, se înmulțesc și provoacă infecția, sistemul imunitar folosește mai multe instrumente

pentru a combate această infecție, cum ar fi: MACROFAGELE (celulele albe din sânge care înghit germenii și celulele moarte, lăsând în urmă părți ale germenilor invadatori numite antigeni), LIMFOCITELE B (celulele albe care produc anticorpi și atacă bucățile de virus lăsate în urmă de macrofage) și LIMFOCITELE T (un alt tip de celule albe care atacă celulele din corp care au fost deja infectate). Prima dată când o persoană este infectată cu virusul ce provoacă Covid 19 poate dura câteva zile sau săptămâni până când organismul folosește toate armele care determină răspunsul imunitar, timp în care un organism slăbit sau bolnav poate dezvolta o formă gravă a acestei infecții ce poate duce la spitalizare sau deces.

2. Ce face un vaccin?

Vaccinul ajută corpul să dezvolte imunitate la virus, înainte ca noi să fi contactat boala. În urma vaccinării corpul este lăsat cu o cantitate de limfocite T (de memorie) precum și limfocite B care își vor aminti cum să lupte împotriva virusului la o eventuală contaminare.

În prezent există trei tipuri principale de vaccinuri Covid 19 și anume:

A. Vaccinurile cu ARN mesager care conțin material provenit din virusul care provoacă boala și care oferă instrucțiuni celulelor noastre despre cum să producem o proteină inofensivă care este unică pentru virus. După ce celulele noastre fac copii ale proteinelor, ele distrug materialul genetic din vaccin, iar limfocitele T și B sunt pregătite să confere răspunsul imunitar atunci când suntem infectați. Acest tip de vaccin este studiat de mai bine de 15 ani, și ele pot fi dezvoltate foarte rapid în condiții de maximă siguranță. De asemenea trebuie precizat că ele nu interacționează cu ADN-ul uman.

B. Vaccinuri pentru subunități proteice, care include bucăți inofensive ale virusului, iar în urma vaccinării sistemul nostru imunitar recunoaște că proteinele nu aparțin organismului și încep să producă limfocite T și anticorpi.

C. Vaccinuri vectoriale care conțin o versiune slăbită a unui virus viu. Odată ce vectorul viral se află în interiorul celulelor, materialul genetic oferă instrucțiuni celulelor pentru a face copii ale proteinei, determinând intrarea în acțiune a limfocitelor T și B.

3. Vaccinul ca orice alt medicament are atât un profil de siguranță cât și efecte secundare.

Nu există medicament care să nu aibă cel puțin un efect secundar, însă atunci când se recurge la orice medicament se are în vedere o evaluare a raportului beneficiu-risc.

Vaccinurile anti covid 19 se adresează persoanelor cu vârstă peste 16 ani. Cele mai des întâlnite efecte adverse (1-10) sunt: dureri de cap, dureri musculare și articulare, durere la locul administrării; efecte adverse frecvente(1-100) sunt greață, eritem la locul administrării; mai puțin frecvente (1-1000) sunt insomniile, dureri la nivelul extremităților, stare generală de rău. Efectele adverse rare (1-10000) și cu frecvența necunoscută (care nu poate fi estimată din datele disponibile) sunt: șocul anafilactic paralizie facială periferică acută (reversibilă).

Șocul anafilactic este o reacție alergică severă care poate pune în pericol viața, dacă nu se intervine rapid. Se poate produce în câteva secunde sau minute de la expunerea la substanța alergică, cele mai dese manifestări fiind: erupții cutanate, scăderea tensiunii arteriale ceea ce poate produce starea de șoc, tensiunea arterială scade brusc, iar căile respiratorii se îngustează, blocând respirația. În aceste cazuri trebuie intervenit de urgență cu o injecție cu epinefrină (Epipen), acestea existând în fiecare secție de vaccinare anticovid.

Paralizia facială acută-reacție foarte rară în cazul vaccinării anticovid se manifestă prin o asimetrie facială, precedată de dureri de maxilar, uneori o sprânceană mai coborâtă, pleoapă mai deschisă, comisură bucală este căzută pe partea leziunii, pacientul nu mai poate clipi, nu poate încreții fruntea, nu poate pronunța anumite consoane (B,M,P). Acest efect, așa cum am spus a fost foarte rar (mai puțin de 1 la 10000) și este reversibil (dispare în 1-2 zile)

Există anumite categorii de persoane cărora nu le este recomandat acest vaccin, sau vaccinarea se face sub supraveghere strictă și doar după o evaluare foarte strictă a raportului beneficiu-risc, și anume:

A. Persoanele imunocompromise (cu infecție HIV sau alte afecțiuni imunodeprimante sau iau medicamente imunosupresoare. Pentru aceste persoane nu există în prezent date disponibile pentru a stabili siguranța și eficacitatea. Aceste persoane nu au o imunitate scăzută, ci practic sunt aproape lipsiți de imunitate.

B. Persoanele cu afecțiuni autoimune. Spre deosebire de imunocompromiși, persoanele cu boli autoimune suferă de o tulburare a sistemului imunitar care atacă în mod greșit organismul. În mod normal, sistemul imunitar protejează organismul împotriva germenilor, cum sunt bacteriile și virusurile.Într-o boală autoimună, sistemul imunitar percepe în mod greșit o parte a corpului (cum ar fi articulațiile sau pielea) ca fiind străină, în consecință eliberează anticorpi care atacă celulele sănătoase.

C. Persoane cu antecedente de sindrom Guillain-Barre (neuropatie periferică, caracterizată prin o paralizie

ascendentă, simetrică, care atinge cele patru membre și uneori nervii cranieni; apare cel mai des după un episod infecțios gastrointestinal sau respirator și dispare într-un interval de câteva săptămâni) sau de paralizie a lui Bell (paralizie periferică, unilaterală a nervului facial)

D. Persoane cu antecedente de reacții anafilactice severe (persoane care în trecut au avut cel puțin un episod de șoc anafilactic care a trebuit tratat cu epinefrină)

E. Copiii și adolescenții (până la 16 ani)

Este important de precizat faptul că vaccinurile cu ARN_m nu conțin conservanți. Înainte de punerea pe piață a acestui tip de vaccin cu ARN-m, în Statele Unite ale Americii foarte mulți medici și farmaciști s-au oferit în mod voluntar pentru a intra în grupele de studiu pentru testarea vaccinului. Cercetătorii studiază și lucrează la vaccinuri ARN-m de zeci de ani. Interesul a crescut pentru aceste vaccinuri, deoarece acestea pot fi dezvoltate într-un laborator folosind materiale ușor disponibile. Aceasta înseamnă că procesul poate fi standardizat și extins, făcând dezvoltarea vaccinului mult mai rapidă decât metodele tradiționale de fabricare a vaccinurilor.

Cred că fiecare persoană trebuie să se documenteze privitor la vaccinurile anti COVID 19 din surse verificate și demne de încredere și să ia o decizie personală. Nimeni nu are dreptul să impună acest vaccin unei persoane care alege să nu se vaccineze și nici să excludă sau să denigreze persoanele care aleg să facă acest vaccin.

Pentru noi ca și creștini cred că mult mai important ar trebui să fie creșterea în credință, sfințenie, dragoste și cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu. Viața noastră trebuie să fie bazată pe adevărurile biblice, pe temelia pusă odată pentru totdeauna de apostolii Domnului și nu pe teoriile conspiraționiste sau pe versete biblice scoase din context (foarte frumos a spus un frate pastor că "ORICE TEXT RUPT DIN CONTEXT DEVINE PRETEXT"). A rămâne fermi în credință și ascultare, a căuta sfințirea și umblarea în lumina Cuvântului Sfânt este esențial în aceste vremuri în care satana răcnește ca un leu căutând pe cine să înghită.

Haideți să ne umplem mințile și inimile cu voia lui Dumnezeu, cu Cuvântul Lui cu dragostea și pacea Lui, și să lăsăm la o parte zgomotul lumii care încearcă să ne tulbure și să ne împiedice să mai auzim vocea Duhului Sfânt.

Dumnezeu să ne ajute să rămânem în El și în Cuvânt căci: "Toată Scriptura este însoțită de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună "2 Timotei 3:16-17.

Tatiana Petric (foto)

Femeia cinstită

mai de preț decât mărgăritarele

Cine poate găsi o femeie cinstită? Ea este mai de preț decât mărgăritarele. Proverbele 31:10

Multă vreme m-a urmărit cea de-a doua parte a capitolului 31 din Proverbe, pentru că în jurul ei, s-au construit mare parte din mesajele rostite în ziua nunții mele. Mi se părea oarecum nedrept să fiu atenționată doar eu, asupra unor trăsături ce trebuia să mi le însușesc în calitate de viitoare soție și mamă. Doar eu? Doar femeia? Unde era acel bărbat, bine văzut la porți, când șade cu bătrânii țării?

Am înțeles abia mai târziu, odată ce anii s-au scurs și am acumulat mai multă înțelepciune, că acea femeie pot deveni chiar eu, atunci când caut să mă aseamăn cât mai mult cu Hristos. Poate nu voi reuși niciodată să devin femeia perfectă dar mă voi strădui să lucrez din greu acolo unde Dumnezeu mă cheamă, să fac cu plăcere ceea ce mi s-a încredințat și să privesc cu încredere spre viitor, râzând de ziua de mâine.

Și totuși, care este profilul femeii "vrednice, virtuose și cinstite" spre care tindem o viață întreagă?

Demnă de încredere

O femeie care-și iubește, respectă și cinstește soțul, dorind și urmărind binele acestuia în tot timpul vieții sale, atât în zilele cu cer senin și veselie dar și în zilele mohorâte și pline de tristețe. **"Inima bărbatului se încrede în ea și nu duce lipsă de venituri. Ea îi face bine, și nu rău, în toate zilele vieții sale." Pv. 31:11,12**

Harnică, cu inițiativă și descurcăreță

O femeie care se achită onorabil de responsabilitățile casnice, preocupată să-și slujească familia, cât mai eficient și cât mai bine. **"Ea face rost de lână și de in și lucrează cu mâini harnice. Ea este ca o corabie de negoț: de departe își aduce pâinea." Pv. 31:13,14**

Dispusă la sacrificii

O femeie matinală, ce se trezește prima și se culcă ultima, o femeie organizată ce nu irosește timpul nicicând. **"Ea se scoală când este încă noapte și dă hrană casei sale și împarte lucrul de peste zi slujnicelor sale." Pv. 31:15**

Întreprinzătoare și vizionară

O femeie ce investește material și sădește spiritual. **"Se gândește la un ogor și-l cumpără; din rodul muncii ei sădește o vie." Pv. 31:16**

Puternică

O femeie oțelită și călită, datorită sarcinilor provocatoare, cărora le face față zilnic, dar și o femeie neînfricată, pe care ziua de mâine și intemperiiile vremii nu o sperie deloc. **"Ea își încinge mijlocul cu putere și își oțelește brațele. Nu se teme de zăpadă pentru casa ei, căci toată casa ei este îmbrăcată cu cărămiziu. Ea este îmbrăcată cu tărie și slavă și râde de ziua de mâine." Pv. 31:17,21,25**

Responsabilă și competitivă

O femeie tenace, care își urmărește scopul, fără a se compara cu suratele ei. **"Vede că munca îi merge bine, lumina ei nu se stinge noaptea." Pv. 31:18**

Abilă și îndemânică

O femeie înzestrată cu talent, atență la lucrul mâinilor ei, dispusă să se perfecționeze la orice vârstă. **"Ea pune mâna pe furcă și degetele ei țin fusul." Pv. 31:19**

Plină de milă și bunătate

O femeie aplecată spre milostenie, căreia îi pasă de soarta celor săraci și nenorociți, pe care i-a așezat Dumnezeu în viața ei. **"Ea își întinde mâna către cel nenorocit, își întinde brațul către cel lipsit. " Pv. 31:20**

Cu standarde înalte

O femeie îngrijită, curată și elegantă, un etalon pentru femeile din generația ei (și nu numai). **"Ea își face învelitori, are haine de in subțire și purpură." Pv. 31:22**

Pricepută în relațiile cu cei din jurul ei

O femeie ce dezvoltă relații de încredere cu soțul, familia și colaborarii săi. **"Ea face cămăși și le vinde și dă cingători negustorului." Pv. 31:24**

Înțeleaptă

O femeie atentă la vocabularul și comportamentul ei, o femeie educată și cultă, o femeie în preajma căreia te dezvolți și înveți. **"Ea deschide gura cu înțelepciune și învățături plăcute îi sunt pe limbă." Pv. 31:26**

Grijulie, protectoare și devotată

O femeie atentă la tot ce se întâmplă în familia ei, responsabilă de atmosfera căminului ei, prudentă și vigilentă la orice nor de amenințare ce s-ar putea ridica oricând, deasupra casei sale. **"Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei și nu mănâncă pâinea lenevirii." Pv. 31:27**

Cu frică de Dumnezeu

O femeie evlavioasă și ascultătoare, supusă și dedicată în totalitate lui Dumnezeu, probabil cea mai importantă trăsătură ce o face să fie apreciată și lăudată de semenii și Creator. **"Dezmierdările sunt înșelătoare și frumusețea este deșartă, dar femeia care se teme de Domnul va fi lăudată." Pv. 31:30**

Cine poate găsi o astfel de femeie?

Cu siguranță , un bărbat la fel de demn, brav și credincios, un bărbat cu frică de Dumnezeu, căruia i s-a încredințat - pentru o vreme- pastrarea și ocrotirea, acestei pietre prețioase, nespuse de rară și extrem de valoroasă.

Poți fi tu această femeie vrednică?

Cu siguranță da, atâta timp cât îți dorești, și te dedici în totalitate lui Dumnezeu și casei tale! Și nu uita, Dumnezeu te vrea un mărgăritar strălucitor în coroana Sa împărătească!

Cu aleasă prețuire,
Daniela Raț

Psalm

"Să fie lumină!" Ai zis, și a fost...
Atunci, la-nceputuri de lume,
Pământul să poarte viață și rost..
Și toate erau foarte bune!

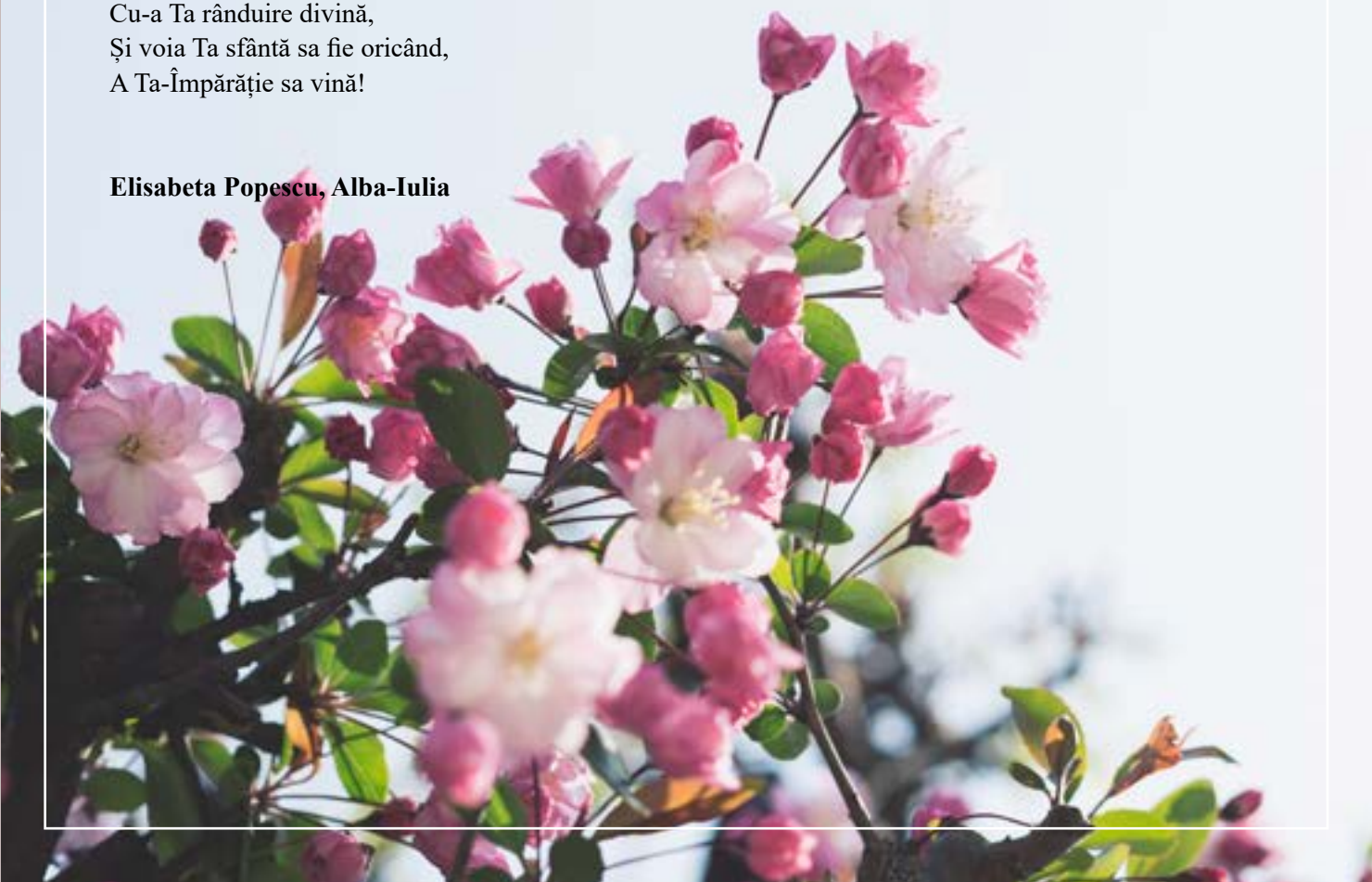
Ai zis să răsară și iarbă și flori,
Câmpii roditoare să fie,
Și pomi cu sămânță din care, apoi,
O altă viață învie...

Și lumi neștiute de stele la rând...
Și zorii și roua Te-asculță
Din Tine, prin Tine sunt toate ce sunt..
Pământul și stelele cântă!

Ai Tăi sunt toți munții, izvoare și văi
Și vântul ce, tainic, adie...
Se-îmbracă toți pomii în haine de flori.
Când Tu spui: primavara să vie!

În viața mea, Doamne, Te rog să rămâi
Cu-a Ta rânduire divină,
Și voia Ta sfântă să fie oricând,
A Ta-Împărăție să vină!

Elisabeta Popescu, Alba-Iulia

Frumusețea din suflet

De la început, Dumnezeu a voit să fim înconjurați de tot felul de frumuseți, dar mai ales, să fim noi însene o frumusețe.

"Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost creați în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele" (Efeseni 2: 10). Dumnezeu dorește să fim frumusețea aceea tainică, discretă, încrezătoare în El, prin care Domnul să se exprime. Pentru aceasta Domnul ne crează din nou spiritual, ne dă o natură nouă, distinctă în faptele ei, precum cea veche în ale ei. Între natura veche și cea nouă este un conflict permanent.

Firea pământească și Duhul Sfânt se află într-o opoziție totală. "Căci ce legătură este între ne-prihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? (2 Corinteni 6: 14) Firea țipă, îndeamnă la păcat, vrea să aducă omul la robia de dinainte. Duhul Sfânt este un susur blând și subțire. El ne îndeamnă la dragoste, bucurie, pace, ne arată drumul drept și ne dă puterea să mergem pe el.

Firea pământească și patimile ei trebuie îndepărtate ca Duhul Sfânt să se poată manifesta în noi. Lupta este cu eul care se vrea stăpân și trebuie detronat în fiecare zi. Stăpânul nostru nu este firea păcătoasă, ci Hristos, Domnul. Noi suntem modelați spiritual ca să creștem în asemănare cu El, Împăratul nostru. Faptele firii pământești sunt cunoscute-un lanț întreg de păcate. Rода Duhului, dimpotrivă este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, stăpânirea de sine." (Galateni 5: 22). Împotriva acestor lucruri nu este lege pentru că ele sunt căi de împlinire a voinței lui Dumnezeu în viața noastră. Aceste valori sunt lucrate în inimile noastre în timp. Uneori în treceri grele, în necazuri și suferințe. Aroganța firii cade la pământ în suferință, egoismul se destramă, răutatea pierde.

Suferința ne amintește că suntem doar oameni trecători. În suferințe nu suntem singuri. Ne bucurăm de Dumnezeu, de prezența Lui minunată. În plus, "suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături de slava viitoare, care ne va fi descoperită" (Romani 8: 18).

"Minunate sunt lucrările Tale,
Doamne, și ce bine vede sufletul meu
lucrul acesta!"
(Psalmul 139: 14)

Comportamentul nostru arată dacă suntem creștini fi-rești sau duhovnicești. Judecata se face după fapte. Nu ajută la nimic că vreau să fac binele, cât timp nu-l împlinesc, nici faptul că știu Cuvântul, dar nu-l aplic în viața mea, nu-l trăiesc.

De asemenea, nu putem să continuăm să facem răul sub pretextul că Dumnezeu ne iartă. Da, Dumnezeu ne iartă, dar Domnul ne spune și nouă așa cum i-a spus femeii: "Du-te și să nu mai păcătuiești!" (în vorbire, gândire, atitudine ...) Doar atunci când Hristos locuiește în inimile noastre prin credință, devenim ceea ce am fost creați să fim, un Templu sfânt pentru Dumnezeu, o frumusețe. Iar Hristos trăiește în noi în măsura în care dragostea, înțelepciunea, puterea Sa... se manifestă în viața noastră prin ascultarea noastră de El. Atunci "nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine" (Galateni 2: 20). Slăvit să fie Domnul!

Glorie harului Său, care ne ajută să umblăm în faptele bune pregătite de Dumnezeu pentru noi, ne ajută "să trăim cu cumpătate, dreptate și evlavie", așteptând venirea Lui (Tit 2: 12). Cu Hristos suntem biruitori peste toată puterea celui rău. Doamne, ajută-ne să reflectăm frumusețea Ta, nemarginita Ta bunătate potrivit cu bogăția slavei Tale. Amin.

Rodica Blăjan
Biserica Penticostală
"Bethel", Târgu-Mureș

CREDINȚA

e un drum pe ape

În seria „Dumnezeul care vorbește”, continui să mărturisesc cum Tatăl se implică în dorințele copiilor săi. A pași pe urmele pașilor lui Isus în Țara Sfântă era o dorință neîmplinită și uitată undeva într-un colț al sufletului meu. Era anul 2006, doi ani de la convertirea mea.

Mă întorceam de la biserica într-o duminică când am fost chemată de un grup de credincioși să merg la rugăciune în Rebrișoara, Bistrița. Ei doreau să meargă la casa unei surori cu daruri profetice, adică un „vas de lucru”. Chiar dacă am ezitat la început, am plecat și eu. O vedeam pentru prima dată pe femeia care stătea în pat având un picior amputat. Puterea ei spirituală era deosebită.

În timpul rugăciunilor, Duhul Sfânt mi-a vorbit astfel:

„Femeie îți stă în fața un drum lung și frumos pe care vei merge cu multă lume și ai să te bucuri, Amin”.

Eram deja bucuroasă că Domnul mi-a vorbit și mie, iubesc lucrarea profetică pentru că prin ea L-am cunoscut pe Dumnezeu. O să spuneți acum că toată lumea știe de Dumnezeu. Eu vă spun că una este să auzi de EL, să ai informații despre El, și cu totul altceva e să Îl cunoști. Nu am spus nimănui, nici celor din casa mea despre ceea ce Domnul mi-a vorbit, eu însămi nu puteam să-mi imaginez care ar putea fi acel drum. Peste ceva timp, Emanuel, băiatul meu a intrat într-o agenție de voiaj și a luat de acolo o ofertă pentru Israel. Avea de multă vreme pe inimă să-mi împlinească vechea dorință. Când a venit acasă mi-a spus că din banii adunați de el îmi vă plăti excursia. Era minunat, dar nu puteam accepta atâta timp cât banii nu ajungeau și pentru el. EL mă trimitea pe mine, eu pe el și, uite așa, eram fără soluție!

Cu toate acestea am sunat la acea agenție, cu propunerea de a mă implica în constituirea unui grup de turiști. Știam că însoțitorii de grup beneficiază de anumite facilități. Cu părere de rău, șefa mi-a spus că Israel-ul e singura țară care nu acorda nimic organizatorilor. Ceva mă împingea să merg înainte, așa că m-am pus pe treabă. Prezentam excursia în Țara Sfânta prietenilor, cunoștințelor, care majoritatea refuzau sub pretextul că e o țară nesigură. După o lună de muncă, am reușit să pun pe listă patru persoane. În acest punct am avut brusc o străfulgerare de bucurie: acesta trebuia să fie „drumul lung cu multe persoane”, care-mi fusese prevestit! În acest punct am căpătat îndrăzneală să spun și altora cum Domnul mi-a vorbit și iată că se împlinea lucrarea. Îi vorbisem și unei vecine care nu cunoștea Cuvântul, nu auzise de proroci și prorocii..

Scurtă mi-a fost bucuria întrucât, în luna iulie a izbucnit războiul în Israel! Hezbollah lansase un atac de rachete peste partea de nord a țării. Imediat am putut vedea spectacolul dezolant al bombardamentelor: dărâmături, ruine, răniți, moarte! Partea cea mai dureroasă era că și credința mea era bombardată. Auzeam oameni în jur spunând că acest război va dura ani și ani, vecina căreia îi vorbisem de lucrare, acum mă întrebă cu suspiciune despre plecare. Totul în jur concura la deznădăjduirea mea! „Doamne, TU mi-ai vorbit și eu am crezut! De ce, Doamne, se întâmplă toate astea?”, mă întrebam.

Ți s-a întâmplat cumva, cititorule? Te-ai văzut cândva plutind pe marea vieții cu barca sfărâmată?

Mergeam pe stradă într-o zi și m-am auzit rostind cu glas tare: „Acum trebuie să am credința lui Avraam!”. M-am gândit la bătrânul Avraam la 100 de ani, cum Dumnezeu îi promitea un copil. El a trecut testul credinței! Oare eu cum am să-l trec? Trebuia să înaintez prin credință, prin nebuloasa în care tot ce e omenesc și rațional, nu mai stătea în picioare.

Te asigur că „credința ta te poate face stupid în ochii tuturor, până începe să plouă!”, a spus cineva gândindu-se la Noe, care își pregătea arca pentru potop, pe vremuri de mare seceta. În această situație simțeam mare nevoie să aud glasul Domnului. Am stat înaintea Lui cu post și rugăciune apelând și la rugăciunea unui frate, căruia nu-i spusese frământarea ce-o aveam. În urma rugăciunii el mi-a spus că, Domnul i-a arătat în vedenie, un drum lung care îmi stătea în față doar că, în mijlocul lui era un stâlp pe care scria „STOP”(am realizat imediat că stâlpul era războiul). Apoi a mai zis: „Stâlpul se va da la o parte și vei merge pe drumul acesta!”. Viu și mare e Dumnezeu, EL cunoaște tainele inimii și cursul istoriei! Citim în Amos 3:7 astfel: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără Să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorocii”. Câtă bucurie am avut din nou! Asta însemna că războiul avea să înceteze, eu aflam deja acest lucru de la Dumnezeu prin Duhul Sfânt! Dar, oare puteam spune altora așa ceva? Puteam oare să declar: „Războiul se oprește în curând!”? Oricum nu ar fi crezut nimeni! Trebuia să tac până „avea să plouă”, adică, până când evenimentul urma să fie văzut efectiv. Era deja septembrie. Într-o zi mă aflam prin spital pentru niste analize de rutină, când mă aud strigată de o doamnă doctor care mă întreba dacă merg în Israel. Ciudat, pentru că ne știam doar din vedere și nici întrebarea nu era la locul ei. I-am prezentat situația imposibilă în care ne găseam dar, ea m-a invitat în cabinetul ei să povestim. Acolo i-am expus impedimentul războiului și faptul că îmi trebuiau persoane, cele pe care le-am avut renunțaseră și ele. Neținând cont de ceea ce îi spuneam, mi-a cerut să o urmez și a ieșit. Intră din cabinet în cabinet întrebându-și colegii dacă ar vrea să vina cu noi în Israel. Mă simțeam jenată, dar era și comic felul ei de abordare.

Câțiva medici au acceptat imediat. Dumnezeu intrase în acțiune și mișca lucrurile! Eram bucuroasă tare deși în fața ochilor aveam zilnic tensiunile conflictului. Apoi, într-o altă zi m-a sunat cineva care m-a întrebat „dacă mai am locuri”, pentru că dorea să vină cu familia. Eu nu acționam în niciun fel, Cel Atotputernic lucra, EL a mișcat inimile oamenilor. Nu e straniu cum se înghesuiau acum toți, iar în vreme de pace refuzau? Sosi luna octombrie și brusc și vestea cea mare! Un tratat de pace urma să fie semnat între Liban și Israel. Națiunile Unite ordonaseră încetarea focului. Nu am putut decât să strig atunci: „Doamne, Tu ești Dumnezeu care oprești războaiele!”. Conflictul a încetat și a rămas cunoscut în istorie sub numele de: „Războiul de 33 zile dintre Liban și Israel”.

Imediat apoi agenția a stabilit plecarea noastră pentru luna noiembrie. Eram zece pelerini, printre care și eu și băiatul meu. O altă minune a venit! Aceea că eu nu voi avea de plătit decât taxa de aeroport! Am rămas mută și nici nu am primit vreo explicație. Am înțeles atunci în inima mea că era cadoul Celui ce a coordonat totul.

Cred că mulți ați avut parte de binecuvântarea de a vă ruga în grădina Ghetimani, de a simți prezenta Domnului lângă măslinii milenari, binecuvântarea de a străbate Marea Galileii sau aceea de a urca pe muntele Sinai. Pentru mine nu a fost o călătorie oarecare, la îndemâna oricărui turist, ci o experiență cu Dumnezeul cerurilor care este omniprezent și omniscent.

El este cu tine chiar și atunci când vasul îți plutește în derivă, cu El imposibilul devine posibil, dacă ești ancorat în credință! Pentru mine a fost un drum prin credință, un drum pe ape!

Monica Mihaly Oniga (foto)

Să fim ca o *primăvară...*

Primăvara este anotimpul renașterii; totul prinde viață, natura cu oameni și animale tresare și o bucurie cuprinde inimile noastre, încântate de frumusețe!

Cea mai frumoasă etapă a vieții este în copilărie, atât cât avem inocență. Căci și Domnul spune: Isus a chemat la El un copilaș, l-a pus în mijlocul lor și le-a zis: "Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor. (Mat.18:2-3)

De ce? Pentru că atunci inimile noastre sunt curate, cu dorința de ascultare și învățare. Chiar dacă copiii sunt și îndărătnici uneori, totuși ei se supun și nu țin supărare. Pe timp ce creștem începem să judecăm, să condamnăm și să iubim ce nu e plăcut Domnului.

Începem să acumulăm vicii, să păcătuim unii mai mult, alții mai puțin. Însă, dacă nu devenim iar ca niște copilași în smerenie, curăție, iertători, iubitori...atunci Domnul ne spune, ne avertizează că nu vom putea intra în Rai.

Putem face fapte bune, putem să ne închinăm, putem face orice: DEGEABA! Dacă ne gândim este corect așa, căci noi orice am face, dacă nu o facem cu simplitatea, inocența unui copil, noi o facem din scopuri personale, cu gânduri de câștig, chiar cu gândul de a câștiga un loc în cer! Așa că, să ne lăsăm în mâna Celui care poate schimba inima noastră, să fim niște oameni după voia lui Dumnezeu!

Vă doresc o primăvară veșnică în suflet!...

Maricica Cristea
Ciclova-Montană

Schimbare

sau ce s-ar fi întâmplat dacă...

Orice schimbare presupune renunțarea la ceva (nefolositor, de obicei) și orientarea spre altceva, ceva nou, util și chiar vital. Schimbarea TOTALĂ a avut loc la cruce, prin intermediul Domnului Isus....și, fără o schimbare radicală, nu există mântuire...

Căci, dacă Domnul Isus nu ar fi lăsat cerul, noi eram încă morți în greșelile noastre; dacă ar fi renunțat să moară pentru noi, știind dinainte că paharul e prea amar, moartea nu ar mai fi fost biruită. Iar dacă Dumnezeu nu L-ar fi înviat, veșnicia noastră ar fi fost "întunericul de afară", acolo unde este "plânsul și scrâșnirea dinților".

Dar Biblia ne spune altceva: "Domnul Isus a coborât de bunăvoie la noi, păcătoși și, dezbrăcat de slavă cerească, S-a născut într-o iesle umilă, tocmai pentru ca felul nostru deșert de viață să fie schimbat într-o mireasmă plăcută..." Jertfa supremă a Domnului Isus a schimbat veșnicia tâlharului de pe cruce într-o clipă... ea schimbă și va schimba multe vieți, încă...

Cu toate acestea, tot atât de multe vieți nu vor fi schimbate, poate, niciodată... De ce? Pentru că noi, cei care am beneficiat de iertarea necondiționată, nu vrem să spunem și altora despre viața nouă în Hristos...despre credința dată sfinților o dată pentru totdeauna....

Dureros de trist....Și totuși, trecând peste pesimismul usturător și încercând să-l transform în roade dătătoare de viață, găsesc refugiu și răspuns, totodată, în versurile poetului Simion Cubolta:

**"De n-ar fi înviat Cristos,
Zadarnic-ar fi fost credința,
și omul, pururi păcătos
Îngemănat cu suferința [...]
Dar Domnul a-nviat din morți
Și-a arătat că învierea
Ce-a sfărâmat închise porți,
E semnul vieții și puterea
Ce-aduce lumii mângâierea..."**

Așadar, să nu uităm: SCHIMBAREA va avea loc dacă minunea învierii prinde contur și în inimile noastre!

Lidia Duciuc

Dependențele nu te omoară, ci durerea o face

Am simțit lucrul acesta pe pielea mea în mai multe contexte. Tristețea a început să se implanteze în mine de mică, în jurul vârstei de trei ani, când părinții mei au început procesul de divorț. Singura persoană pe care o mai aveam era fratele meu mai mare, cu care am încercat să depășesc situația. Dar a apărut o nouă familie lângă noi și a avut loc un proces de maturizare rapidă; am apucat să iau doar o gură din ce însemna copilărie.

La scurt timp, am început să îmi iau identitatea din locuri nepotrivite, ajungând ca la vârsta de doar doisprezece ani să intru în medii toxice. Cluburile, alcoolul și țigările au fost primele mele refugii. Am ajuns apoi în relații nepotrivite, sexualitate și în final, la droguri.

Modul în care mă tratau oamenii din jurul meu, m-a făcut să am o stimă de sine scăzută, ajungând să cred la un moment dat că am fost o cauză a divorțului lor mei.

Tentativele de suicid au fost nenumărate, uneori mă miram când mă trezeam a doua zi. Nici pastilele, nici tăieturile, nici drogurile și nici celelalte lucruri nu m-au adus până la poarta morții, ci durerea. Am simțit de multe ori că sunt o cauză pierdută până într-o zi când, în spitalul de psihiatrie, am rostit prima mea rugăciune sinceră și Domnul și-a arătat bunătatea și credințioșia față de mine.

Cum am depășit situația? Fiind într-un centru creștin de reabilitare al dependenților, m-am smerit, cerându-l ajutor Domnului. Însușindu-mi principiile date de El, am devenit selectivă atât cu obiceiurile pe care aleg să le practic, cât și cu oamenii pe care îi păstrez în jurul meu. Datorită Lui îmi cunosc identitatea și știu cine sunt cu adevărat: ambasadoarea lui Hristos pe Pământ. Prin urmare îmi trăiesc viața ca atare, în sfințenie și ascultare de El.

Dacă mi-aș defini viața de acum în trei cuvinte, aș alege: iubire, stabilitate, scop. Am fost binecuvântată cu tot ce mi-am dorit dintotdeauna. Așa că te încurajez să nu uiți următoarele lucruri: El e credincios și e sursa vieții (tale). Iubește-L pe El înainte de toate. Când Îl cauți cu toată inima, El răspunde pe înțelesul tău. Și mai presus de tot, nimic nu te va despărți vreodată de dragostea Lui (Romani 8:38-39).

Baratosi Krisztina – Henrietta (foto) - 17 ani

drumul spre **Viață**

Spre Golgota, pe drumul întristării,
Tresare-un trup și-o inimă de om...
Hristos, zdrobit, în ceasul lepădării,
Preface bezna surdă-ntr-un ecou:

„Voi, fiice din Sion, nu plângeți pomul
Cel verde frânt pe lemnul blestemat...
Căci dacă toate acestea-ndură Domnul,
Ce fi-va cu copacul cel uscat?”

La Golgota se-nalță, pe-o colină,
Altarul jertfei Celui condamnat...
Iar Domnul slavei, coborât în tină,
Se frânge pentru lumea în păcat.

„O, Tată, iartă fiii neascultării
Ce-n răzvrătirea lor nu știu ce fac...
Și fă din crucea Mea rugul salvării,
Aprins în veacul lumii,-ntunecat.”

La dreapta și la stânga Lui doar ură,
Batjocura mulțimii-L otrăvea...
Ostașii începură chiar să spună:
„De-ai fi Mesia singur Te-ai salva!”

Dar unul din tâlhari rupe tăcerea
Și-și recunoaște făr’delegea grea.
Isus, sorbind oțetu-ntins și fierea,
Își dă viața pentru vina mea!

Perdeaua Templului se rupe-ndată,
Iar freamătul mulțimii-a amuțit...
Sutașul spune din inima toată:
„Omul acesta-a fost neprihănit!”

Putea-va, oare, bezna grea să-L țină?
Mormântul rece, oare,-L va lega?
Dar, iată,-n ziua-ntâi, iar la lumină
Învie, din tenebre, Mesia!

Rămâi cu noi, Isus, căci e spre seară,
Potecile-s pustii și suntem goi...
Iar până vei veni a doua oară,
Așterne Duhul Tău, adânc, în noi!

Învie-ne prin Duhul învierii
Ce din adâncă beznă Te-a sculat!
Și sapă-ne-n însemnele durerii
Ce Te-au brăzdat pentru al nost’ păcat.

Alexandra-Ligia Hojda

Poveștile , copiilor mei

"Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos."

Filipeni 1:6

Restricțiile anului 2020 ne-au ajutat cu siguranță să apreciem și mai mult fiecare călătorie și excursie de care avem parte. Cu acest gând m-am reîntors în anul 2018.

"Cum să păstrez cât se poate de vie amintirea unui concediu de familie?" – îmi răsuna în minte de fiecare dată când ieșeam în vreo excursie cu copiii; mă refer la acea categorie de ieșiri undeva la munte sau la mare pentru câteva zile.

De fiecare dată scenariul era același: poze și filmulețe din plin, urmate de frustrarea că mai toate rămâneau în memoria telefonului meu sau undeva prin arhiva altui dispozitiv electronic. Îmi propuneam să scot pozele cât de repede pentru a le așeza cronologic în albume, însă așteptam să se mai adune – doar știm fiecare, cu cât mai multe poze cu atât mai bine și cu atât mai avantajos prețul per bucată. Și așa se scurgeau 2-3 luni de zile.

Se adăugau între timp alte evenimente importante de familie, alte seturi de poze, alte foldere, alt timp pentru selecție, iar când ajungeam în sfârșit să fac odată comanda cea demult plănuită, nu mai știam detalii despre ce, când, cum și unde, dacă nu-mi lăsam notate pe undeva măcar 2-3 idei despre fiecare.

Așa se face că, în toamna anului 2018, când ne aflam în drum spre casă dintr-o excursie de familie, mi-a venit ideea de a păstra aceste amintiri sub forma unor cărți de povești, ceea ce presupunea să redactez efectiv povestea reală a excursiei, cu pozele noastre, cu detaliile itinerarului planificat, cu descrierea locurilor vizitate, cu activitățile făcute, cu senzațiile trăite, în care noi cinci eram protagoniștii, iar copiii – eroii principali.

Am încercat să văd dacă-mi iese. Făceam asta pentru prima dată.

Am redactat excursia respectivă în programul Word. Mi s-a părut o muncă relativ ușoară de vreo două ore, finalizată cu o poveste hazlie cu text și imagini, respectiv o cărticică de 17 pagini, format A5, cu file cartonate, viu colorate. Am salvat documentul în pdf și l-am comandat în 4 exemplare la o imprimărie – una pentru fiecare copilăș în parte și una pentru noi. Am ajuns să fac acest lucru chiar și în cazul ieșirilor de o zi sau două; condiția era să fi fost în formulă completă.

De atunci obișnuiesc să redactez aceste povești chiar pe parcursul excursiilor sau cel târziu la 1-2 zile după ce ajungem acasă, pentru ca detaliile să-mi fie cât mai proaspete în minte atunci când le transform în text.

Copiii au fost extrem de încântați de idee și de rezultat. Fiecare are setul propriu de cărți de povești, în culorile alese de ei și cu numele lor pe copertă. Am ajuns să le citim de zeci de ori seara înainte de culcare. Evident sunt poveștile lor preferate.

Până la ultima noastră excursie organizată împreună în formulă completă cred că se vor aduna un număr frumuseț de astfel de cărticele. De asemenea, sper să devină o moștenire personalizată îndrăgită și citită cu viu interes din generație în generație în familia noastră.

Privind în ansamblu și pe ani înainte, văd în această lucrare un mod nou și creativ de slujire prin care Dumnezeu m-a învățat să-mi exprim dragostea față de copiii mei și totodată un mod de închinare înaintea Lui din postura mea de mamă.

Paula Dejeu (foto),
Oradea

recomand

Cartea Cărții

Vine un moment în viața fiecărui om în care realizează că are nevoie de o schimbare.

Acest moment este un timp când vrem ceva diferit, ceva proaspăt. Credincioși sau nu, simțim nevoia unei schimbări, a unui restart sau, folosind jargonul modern, nevoia unei „reinventări.”

Cauza poate fi monotonia vieții, rutina, o viață spirituală lipsită de putere, o slujbă făcută în silă, o viață de familie anostă sau prea agitată... Orice ar fi, în acel moment „gri” din care nu știm cum să ieșim, alergăm în căutare de sfaturi, de rețete în toate direcțiile. Literatura zilelor noastre oferă o gamă diversă de programe, de planuri, de idei autorizate de către autori creștini, psihologi, autori de cărți motivaționale etc.

Am apelat uneori la cărți scrise de celebri autori creștini, cărți bune, de altfel, am apelat la literatura motivațională sau la diferite studii care să-mi ridice temperatura spirituală, crezând că viața mea va lua o turnură spectaculoasă, că voi crește din punct de vedere spiritual, dar nu a fost așa. Mi-am făcut un obicei din a alege cărțile în funcție de starea mea de moment sau din acea perioadă. Am greșit cu ceva? Eu cred că da și am să vă spun de ce... Nu am ales cartea potrivită. Cartea cea mai potrivită este Biblia.

Studiind Cuvântul lui Dumnezeu îl cunoaștem pe Dumnezeu din ce în ce mai mult, înțelegem care este voia Lui Dumnezeu cu privire la viața noastră.

El este Cel care ne determină să ne gândim asupra modului de viață pe care îl ducem, ajutându-ne să facem o schimbare în viață. În 2Tim 3: 16-17, apostolul Pavel scrie: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună”.

Îmi place foarte mult să citesc, sunt profesor de limba română, iar cititul este pentru mine atât parte a slujbei mele, cât și o bucurie. Am citit multe cărți și, prin natura meseriei mele, îmi sfătuiesc elevii, și nu numai, să citească. Cărțile sunt un izvor de înțelepciune, dezvoltă vocabularul, gândirea critică, spiritul de observație și multe altele. Cu toate acestea, viața mea a fost schimbată prin intermediul lecturii și aplicării unei singure cărți și anume Biblia. Oare de ce? Scriptura cuprinde în esența ei VIAȚA. Scriptura este Viața, este Cuvântul, este Isus. Oricâte cărți am citi, ea este singura dătătoare de viață.

Din experiența mea, dar mai ales pe baza mărturiilor oamenilor care, prin intermediul Scripturii, ne-au arătat drumul către eternitate, recomand Biblia, recomand Cartea Cărilor! Nu voi expune argumente în favoarea lecturării Scripturii, pentru că această carte care vine de departe se recomandă singură. Cel care a devenit un lector experimentat știe că este un cumul de aventură, iubire, știință, poezie, familie, management, relații – ADEVĂR.

Nu vă lăsați înșelați de nimeni, căutați personal, vă garantez că vă veți îndrăgosti atât de mult încât un divorț nu va fi posibil! Și această dragoste va crește în voi, pas cu pas, până când va ieși în afară dăruindu-se și altor oameni care străbat această lume în tristețe, lacrimi și neîmpliniri! Prin Scriptură Dumnezeu ne-a trimis un ghid cu ajutorul căruia să parcurgem anii vieții noastre în siguranță, iar în final să ajungem Acasă. Nu vom fi niciodată singuri pe parcursul acestui drum, Înțelepciunea și Dragostea vor fi cu noi!

Derek Prince are un argument, care, de asemenea, provoacă ființa umană la descoperirea personală a Cuvântului lui Dumnezeu: „Cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi redus la sunete în aer sau la semne pe o bucată de hârtie. Din contră, Cuvântul lui Dumnezeu este viață; este duh; este activ; este energic; lucrează efectiv în cei care cred.” (Referințe în Evrei 4:12, 1 Tesaloniceni 2:13)

Eu am primit acest cuvânt în inima mea și am descoperit, ulterior, realitatea acestuia. Fiecare clipă petrecută în tovărășia Scripturii, adăuga putere și revelație vieții mele. Un ultim aspect: sunt, ca și voi, un călător în această lume, dar am ales să trec din biruință în biruință! Am ales să lupt cu toate furtunile din viața mea, cu ne iubirea, cu indiferența față de ceilalți, cu tristețea, cu nervozitatea, cu tot ce încearcă să mă împiedice și să mă îndepărteze de Casa Tatălui nostru și voi reuși...DACĂ voi ține Scriptura în fața ochilor mei.

”Să nu se îndepărteze cuvintele acestea de ochii tăi.....” (Proverbe 4:21)

Daniela Bartuș

Biserica ”Noul Legământ”, Târgu-Mureș

2 Familii

Am auzit de multe ori spunându-se: „Prietenii ti-i alegi singur, familia ți-o dă Dumnezeu!” Nu știu de unde vine această afirmație, dar un lucru este sigur: cred că are dreptate! Adevărul este că, de fiecare dată, am auzit-o în contexte negative pentru familie, ceva de genul: „Ce bine că îmi pot alege măcar prietenii, care sunt pe placul meu, familia e așa cum e, ce să-i faci?”

Într-adevăr, în familie există disensiuni, certuri, neînțelegeri, dar, să nu uităm că există și dragoste, sacrificiu, unitate. Lucrurile bune alternează cu cele mai puțin bune, dar, la fel ca în orice tip de relații, există schimbare, dacă este dorită.

Eu am o familie gălăgioasă, avem trei băieți și e bine! Ne certăm? Da. Ne împăcăm? Da.

Dorim să creștem și să avem relații puternice, bazate pe dragoste și înțelegerere? Cu siguranță!

**Biserica
mea este tot familia mea!**

În biserica noastră se dă hrană bună! O mănânc întotdeauna? Nu. Regret ulterior? Da. Cresc în această familie care este biserica? Da, cresc. De ce? Pentru că eu aleg să cresc. Nu mă poate obliga nimeni nici să cresc, nici să stagnez! Îmi iubesc familia de acasă și familia de la biserică! Suntem diferiți? Foarte diferiți! Ne iubim? Dacă alegem să ne iubim!

Îi mulțumesc Domnului pentru cele două familii ale mele! Pentru soț și pentru copii, pentru părinți și pentru sora mea! În aceeași măsură îi mulțumesc Domnului pentru frații și surorile mele din biserică, pentru sacrificiul lor, pentru cei care curăță și se asigură că avem condiții bune, pentru cei care predică, pentru cei care cântă, pentru învățătorii copiilor, pentru liderii de tineret și cei de la grupele de case, pentru femei și pentru bărbați deopotrivă!

Domnul este bun și ne-a dat tot ce-a avut mai bun pentru ca noi să creștem din glorie în glorie! Eu cred că gloria bisericii noastre, a familiei noastre este în dragostea în care dorim cu toții să creștem. Reușim? Uneori, da, alteori, nu! Renunțăm? Nu cred!

„.....Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o prin spălarea cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Sa această biserică slăvită, fără pată, fără zbârcitură....” (Efeseni 5:25)

Daniela Bartuș (foto)

Biserica ”Noul Legământ”, Târgu-Mureș

deschide ușa pe care Domnul te va îndemna...

Privind în urmă, pot realiza că fiecare pas pe care l-am făcut atunci când m-am lăsat călăuzită de Domnul a fost unul deosebit. Nu întotdeauna a fost ușor, uneori pașii mei trebuind să pășesc prin „pustie”, dar, chiar și acolo simțeam prezența Sa... El a fost întotdeauna lângă mine. Ceea ce doresc pentru tine/dumneavoastră este ca Domnul să te/vă călăuzească și să îți/vă dea putere de fiecare dată. Când în jurul tău e haos, alege să te liniștești și să ascuți vocea Păstorului care te va feri de orice rău.

Când furtuna începe, rămâi sub adăpostul Său. Spuneam să „rămâi” pentru că este de dorit ca dinainte de a apărea greul în viața noastră, noi să ne aflăm printre aceia care își doresc să stea cât mai aproape de Tatăl ceresc fără vreun motiv egoist ascuns în adâncul inimii, care uneori e conștientizat, iar alteori nu. Să ne analizăm o clipă pentru a observa care este scopul pentru care stăm lângă Dumnezeu. Pentru că ne este greu fără El sau pentru că pur și simplu Îl dorim și Îl iubim? Domnul să ne ajute să-L iubim cu toată inima, cu tot sufletul și cu toată puterea! (Deuteronom 6:5).

Așadar, când Îl iubești pe Dumnezeu dorești să faci ceea ce te îndeamnă El, chiar dacă [...], chiar dacă [...]. Știu că nu e foarte comod să mergi pe o cale îngustă, dar nu asta doresc să caut...nu comoditatea, ci voia Sa, cea care deși nu se vede întotdeauna de la început așa cum este: bună, plăcută și desăvârșită! (Romani 12:2b)

Să intrăm pe ușa cea strâmtă. Acolo vom găsi viață (Matei 7:13-14). Asta înseamnă că trebuie să renunțăm la o altă ușă. Citisem un citat care sună așa: „Nu este suficient doar să respingem lucrurile rele, ci trebuie să le deschidem ușa celor bune.” – Max Lucado. Cu alte cuvinte, nu este îndeajuns în a renunța la viața nepotrivită și neplăcută Domnului, ci trebuie să-I dăm Lui toată inima, stând clipă de clipă la dispoziția Sa, urmându-l voia! Care sunt ușile bune pe care le putem deschide după ce le-am închis de tot pe cele rele?

Poate una dintre ușile bune este rugăciunea, sau meditarea la Cuvântul Domnului care nu este lipsit de putere și prin care dorește să ne îndrume, să ne conștientizeze (2 Timotei 3:16), să ne spună că prin El suntem puternice și că ne iubește. Dacă tot suntem la cuvântul „ușă”, să ne imaginăm că cineva iese dintr-un magazin, iar tu dorești să intri, însă persoana respectivă nu îți tine ușa, sau chiar o trânteste.

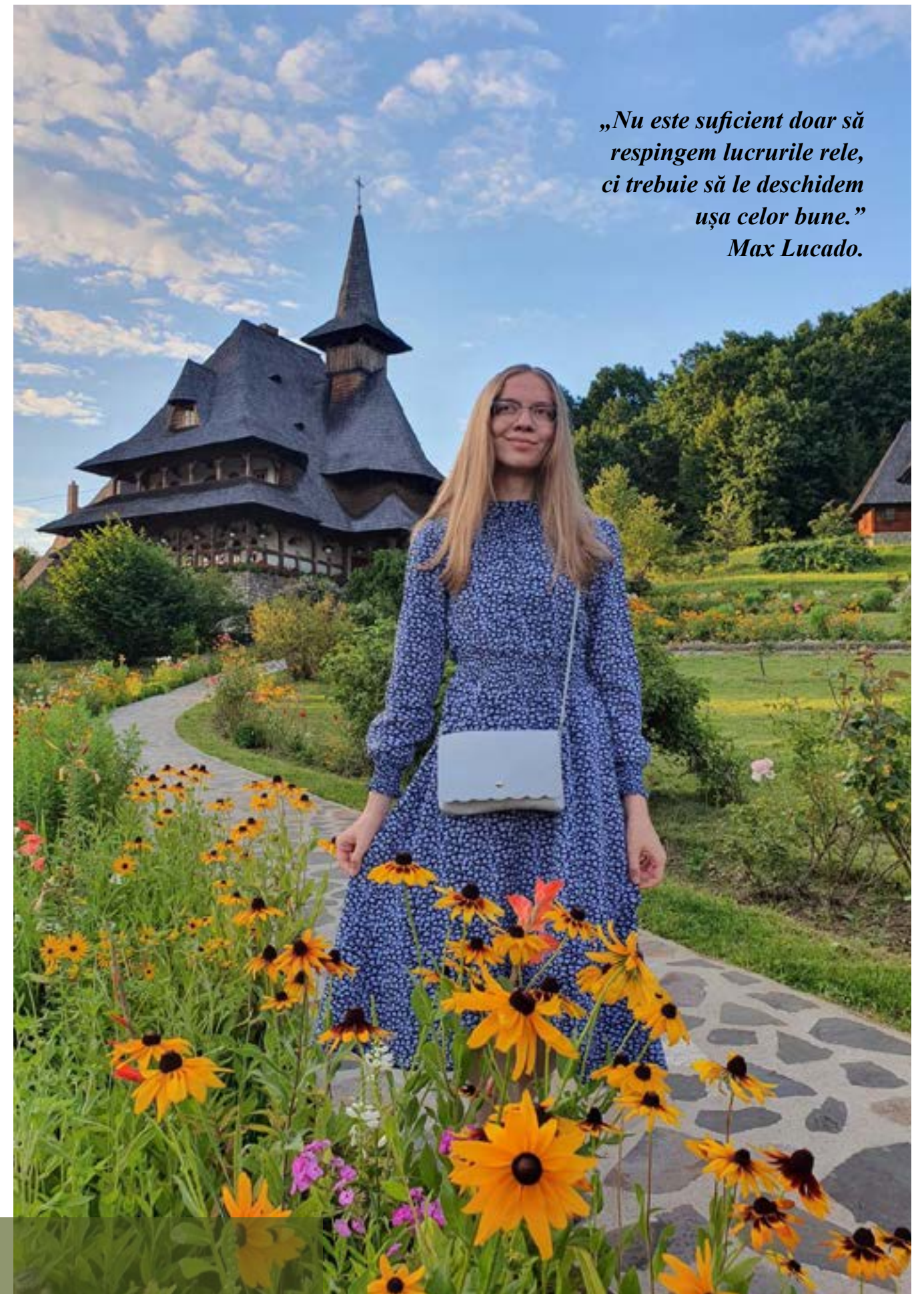
Ce am face oricare dintre noi în acele momente? Alegem să deschidem ușa cea bună...? Care aici poate însemna blândețea, iertarea, pacea, bunătatea, dragostea, seninătatea... Suntem domnișoare și doamne, poate unele mai tari, altele mai sensibile, însă Domnul nu îngăduie mai mult decât putem îndura și duce. El este Învățătorul nostru.

El ne îndeamnă să deschidem ușa cea bună și să intrăm pe ușa cea strâmtă. El ne promite că va fi cu noi până la sfârșitul zilelor vieții noastre. Făgăduințele Sale ne dau speranță, putere, nădejde și credință! Slavă Domnului pentru toate binecuvântările Sale! Domnul să ne ajute la toate acestea!

Fiți veșnic binecuvântate de Domnul nostru care este DRAGOSTE!

Cu prețuire,
Rebeca Belean

***„Nu este suficient doar să respingem lucrurile rele, ci trebuie să le deschidem ușa celor bune.”
Max Lucado.***

La Cruce, am trăit și trăiesc cele mai copleșitoare momente de iubire Divină. Domnul mi se arată de departe: "Te iubesc cu o iubire veșnică, de aceea îți păstrez bunătatea Mea." (Ieremia 31:3). Dumnezeu nu se dezice. El ce a promis, înfăptuiește. Este același ieri și azi și în veci. Imensitatea dragostei Lui nu o putem cuprinde cu mintea, dar o putem simți cu inima. A beneficia de dragostea lui Dumnezeu nu este o laudă; este o nevoie fără de care nu putem viețui nici aici și nici sus, "pentru că cerul începe de pe pământ".

Dragostea Lui trebuie trăită, manifestată și transferată. "Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții. Cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, dacă veți avea dragostea unii pentru alții." (Ioan 13:34-35)

Când ai primit Dragostea necondiționată de la Cruce nu poți, sau cel puțin nu ar trebui să stai nepăsător și să te bucuri singur de ea.

Primește-o! Celebrează-o zilnic; dar nu de unul singur.

Arunc-o pe ape (ca pâinea din Proverbe), dar nu ca o risipă. ci ca o abundență care să se reverse în inima aproapelui.

Fă pași concreți în manifestarea Dragostei.

Împlinește-o intenționat!

la un timp de autoevaluare și răspunde-ți sincer la următoarele întrebări:

1. Cat valorează dragostea mea pentru alții?
2. Iubesc eu necondiționat?
3. Sunt gata să iubesc cu o dragoste fierbinte împlinind astfel porunca lui Cristos? "Mai presus de toate să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate." (1 Petru 4:8)
4. Am iubit atât de mult încât să spun ajunge? Ajunge, Doamne? Și din străfundurile ființei o șoptă se lasă auzită. "În iubire nu există AJUNGE. Iubirea este fără limite, este dincolo de timp și spațiu, este veșnică și incommensurabilă! Iubirea doar iubește." (Lidia Schiopu - "Hai să vorbim despre Dumnezeu").

Eșuăm? O, da! De multe ori. Pentru că iubim în grabă și dăruim în grabă. Uităm și să dăm pentru că suntem prea preocupați să primim.

ACUM este TIMPUL să dăruim iubire! ACUM e TIMPUL să ne golim de eu, să-l detronăm și să lăsăm iubirea să ne învăluie ființa la fel cum viermele de mătase e învăluit în pânza din care mai apoi va ieși frumusețea. Depinde de mine și de tine. Arma e în mână noastră. Beneficiile sunt reciproce. La fel cum spunea Chesterton: "Stăm cu sabia pe umărul celuilalt. De acolo putem să-l facem cavaler sau să-i tăiem capul." "Eu zic să-l facem cavaler". Haideti să înnobilăm sufletul celuilalt. Haideti să nu lăsăm vreun lăstar de amărăciune să ne otrăvească inima, ci să lăsăm pe Dumnezeul Dragostei perfecte să curgă prin ființa noastră, apoi să transferăm această imensă dragoste cu gust de Cruce. Suntem datori să iubim așa cum ne-a iubit și Cristos. "DUMNEZEU NU ARE DRAGOSTE, EL ESTE DRAGOSTE." După ce am învățat să primim dragostea, este imperios necesar să învățăm să o dăruim. Practicarea dragostei nu o învățăm la o anumită școală, ci o învățăm cel mai bine, la Cruce. Să nu descurajăm că vom eșua... Duhul sfânt este acolo să ne ajute.

Beneficiile investirii dragostei în inima celuilalt, o resimțim și în trup. Sănătatea trupească e strâns legată de sănătatea sufletească. Așadar, cel mai bun lucru pe care putem să-l facem în timp ce Îl așteptăm pe Cel ce ESTE Dragoste, este să iubim.

"Dumnezeul Păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană până la venirea Domnului nostru Isus Cristos." 1 Tesalonicieni 5:23)

O parafrizare excepțională a dragostei jertfitoare din Corinteni, o găsim în cartea " Practicarea evlaviei" (Bridges)

Crucea, încă vorbește!

- **EU AM RĂBDARE CU TINE** pentru că TE IUBESC și vreau să te iert.
- **EU SUNT BUNĂ CU TINE** pentru că TE IUBESC și vreau să te ajut.
- **EU NU INVIDIEZ AVERILE (DARURILE)TALE** pentru că TE IUBESC și vreau să ai tot ce este mai bun.
- **EU NU MĂ LAUD CU REALIZĂRILE MELE** pentru că TE IUBESC și vreau să aud despre realizările tale.
- **EU NU SUNT MÂNDRĂ deoarece TE IUBESC** și vreau să te stimez mai mult decât pe mine însămi.
- **EU NU SUNT NECUVINCIOASĂ** pentru că TE IUBESC și mă preocupă sentimentele tale.
- **EU NU CAUT FOLOSUL MEU** pentru că TE IUBESC și vreau să împlinesc nevoile tale.
- **EU NU MĂ LAS SUPĂRATĂ UȘOR DE TINE** pentru că TE IUBESC și vreau să trec cu vederea greșelile tale.
- **EU NU ȚIN EVIDENȚA GREȘELILOR TALE** pentru că TE IUBESC și Dragostea acopere o mulțime de păcate."

Fii binecuvântată, femeie iubită!

Iubirea Ta!

Putea-voi s-onțeleg deplin
Când sufletul de frică, neputință, deznădejde e prea plin?
Putea-voi eu cuprinde cu mintea mărginită
A TA iubire, ce moartea n-a oprit-o?

În umilință, mă opresc o clipă
Ca să cuprind imensitatea Dragostei Dintâi.
Vreau să adun Dumnezeirea sub a mea aripă
Să-mi fie veșnic, IUBIREA căpătâi.

La fel cum am primit-o, vreau s-o dau,
Să mor puțin cu fiecare-mbrățișare.
Și când voi sta 'nainte Feței Tale, Dumnezeu
Cu cei pe care i-am slujit în vale,
Să Te privesc cu drag și cu mirare
Cum ne primești la Marea Sărbătoare.

Simona Decean
Casa "Tâmplarului", Ocna Mureș

Femeia temătoare de Dumnezeu, *fericită și mulțumitoare*

Viața omului pe pământ este scurtă trece iute și lucru cu care se mândrește omul este trudă și durere. (Psalmul 90:10b)

Scopul vieții noastre pe pământ este pregătirea pentru viața veșnică. Despre această pregătire și despre o viață dedicată în întregime Domnului am discutat cu sora Demean Anica, în interviu pe care l-am realizat. Dumnezeu a iubit-o și a chemat-o din întuneric la lumină, a fost adăpostul și sprijinul ei de-a lungul vieții până la această frumoasă vârstă de 92 de ani, ani încununați cu bucurii și binecuvântări. L-a primit pe Domnul încă din tinerețe în biserica din loc. HERIA, unde s-a bucurat de lucrarea Duhului Sfânt, și unde a crescut spiritual astfel încât rezultatele umblării în ascultare de Dumnezeu sunt o reală mărturie. Din relatarea sorei Anica, cu o luciditate de admirat, cu cuvinte pline de sinceritate și mulțumire, vedem ce mare, drept și bun este Dumnezeu cu toți aceia care vin la El în oricât de mare număr, care ascultă și împlinesc poruncile Lui.

În dreptul familiei sorei Anica putem spune ceea ce a concluzionat David în Psalmul 103:17-18: "Dar bunătatea Domnului ține în veci, pentru cei ce se tem de El, și îndurarea Lui, pentru copiii copiilor lor, pentru cei ce păzesc legământul Lui, și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le îplinească." Vă invit să parcurgeți interviul și să observați în fiecare frază sau propoziție exprimată de sora Anica recunoștința și adorarea față de Cel care merită toată slava și închinarea noastră:

N.V. Vă rog să ne spuneți câte ceva, din ce vă mai amintiți din anii copilăriei, anul în care v-ați născut și locul nașterii?

D.A. M-am născut în localitatea HERIA județul Mureș, în data de 12 decembrie 1928, într-o familie săracă cu mulți copii. Eu am fost primul din cei 7 copii și sigur că nu mi-a fost ușor, am avut o copilărie grea. Trebuia să ajut părinții la toate treburile casnice, la îngrijirea copiilor când mama era plecată la câmp. Iar când am crescut mare, tata mă ducea cu el la câmp să-l ajut acolo unde nu putea singur, chiar și la plug.

Bucuria și încurajarea mea era atunci când îmi vedeam părinții că sunt mulțumiți de mine, de felul cum mă comportam și ascultam. Anii au trecut și am ajuns la vârsta când trebuia să mă căsătoresc și să-i părăsesc pe părinți. Dumnezeu m-a privit cu milă și îndurare, fără ca eu să-L cunosc și mi-a purtat de grijă mai departe.

N.V. Spuneți-mi vă rog, buchetul din poza de pe masă, pe care îl țineți cu atât drag la piept, de la cine l-ați primit și cu ce ocazie?

D.A. L-am primit de la copiii pe dată de 12 dec. 2020, când am împlinit vârstă de 92 de ani. Domnul Isus să-i binecuvânteze pe toți și pe nepoți și strănepoți!

N.V. La ce vârstă v-ați căsătorit, unde și cum v-ați cunoscut soțul? Cum a fost viața de familie?

D.A. Înainte de-a mă căsători, Dumnezeu mi-a făcut de cunoscut în vis, că trebuie să mă pocăiesc. După acest vis, după ceva timp, am început să frecventez adunarea din satul Heria, împreună cu două fete și câțiva băieți din sat. Aici l-am cunoscut pe Viorel, un băiat pocăit, bun și liniștit care a fost soțul meu mai târziu.

După ce m-am pocăit și am încheiat legământul cu Domnul, mărturisind credință în El, m-am căsătorit cu Viorel formând familia Demean. După ce ne-am căsătorit, ne-am mutat la părinții lui în loc. Botez, jud Mureș. Nu a trecut mult timp și soțul a trebuit să plece în armata pentru 3 ani, iar eu am rămas cu socrii. Atunci aveam 19 ani.

După ce a venit din armată am rămas tot la părinții lui, oameni buni și liniștiți. Nu îmi amintesc să mă fi certat cu soacra. Era o femeie bună și înțelegătoare. Mai târziu s-au pocăit amândoi părinții. După câțiva ani buni, ne-am construit o casă tot aici în loc. Botez și ne-am mutat la casa noastră cu ajutorul Lui Dumnezeu. Slavă Domnului! Îi mulțumim pentru ajutorul din acea perioadă!

N.V. Spuneți-mi la ce vârstă ați devenit mamă, cu câți copii ați fost binecuvântată?

D.A. Primul nostru copil a fost o fetiță Cornelia (Nela). A fost o mare bucurie, după 4 ani de căsnicie. A fost o binecuvântare tot timpul, până în ziua de azi. Îmi poartă de grijă, locuiesc împreună cu familia ei. De când a fost mică mi-a fost ajutor în creșterea copiilor. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu 11 copii, pe care i-am crescut împreună cu soțul și le-am purtat de grijă să aibă cele necesare. Cei 11 copii în ordinea nașterii lor sunt: Cornelia (Nela), Mircea, Elena (Uta), Ioan, Ana, Viorel (Gelu), Mariana, Iosif, Lidia, Simion (Simi), Dana. Tot o fată și un băiat, asta a fost voia Domnului.

N.V. Cum v-ați descurcat cu gătitul și cu treburile casnice, într-o vreme când nu era mașină de spălat și focul se făcea cu lemne?

D.A. Era o perioadă grea după război, sărăcie, foamete și trebuia să ne construim și casa. Îmi amintesc cum erau înghețate ferestrele, pe-atunci nu erau termopane. Făceam foc cu lemne și noaptea se răcea camera.

Toți locuiam într-o camera. Trebuia să alăptez copiii și să-i schimb. Îi înveleam și îi protejam cât puteam ca să nu se răcească. Mulțumesc Lui Dumnezeu că am trecut cu bine de aceea perioadă și toți copiii au fost sănătoși. Cu spălutul rufelor a fost greu! Nu aveam mașină de spălat, numai mai târziu mi-am cumpărat, dar m-a ajutat soacra.

Dumnezeu mi-a dat mulți copii, dar mi-a dat și putere și sănătate să-i cresc, slavă Lui! Ne-a purtat de grijă și ne-a dat cele trebuincioase pentru creșterea lor.

Am muncit amândoi. Eu aveam mașină de cusut, le-am făcut haine copiilor și lucram și pentru sat, să avem bani pentru școală, iar soțul lucra la CAP.

N.V. Au fost zile în care nu ați avut pâine pe masă pentru copii?

D.A. Domnul ne-a purtat de grijă, am avut tot timpul pâine la copii. Soțul a lucrat la Luduș după ce a plecat de la CAP, și venea zilnic cu două plase de pâine.

Mulțumim Domnului că ne-am descurcat în toate lucrurile cu ajutorul Lui. Am luptat, am muncit și le-am purtat în toate de grijă. Nu am fost nepăsători sau indiferenți cu copiii în nicio privință.

N.V. Am înțeles că Domnul v-a chemat la mântuire și d-voastră ați răspuns chemării încă din tinerețe. La ce vârstă ați încheiat legământ cu Domnul, în ce an și câți copii vă urmează credința?

D.A. Am încheiat legământul cu Domnul în apă botezului la vârstă de 19 ani, în anul 1948. Copiii, toți 11 au încheiat legământ cu Domnul când au ajuns mari la vârsta când înțelegeau. Pentru noi a fost o mare bucurie și este și acum când toți au rămas pe calea Domnului, împreună cu familiile lor. Slavă Domnului că a lăsat Harul peste familia noastră atât de numeroasă!

N.V. Cum i-ați îndrumat, cum i-ați educat și ce metode ați folosit?

D.A. Cum spuneam, nu am fost indiferentă față de felul cum au crescut și cu cine s-au împrietenit. Nu i-am lăsat de capul lor, am vegheat amândoi, și soțul și eu. I-am dus la adunare și Dumnezeu a lucrat. Ne-am rugat pentru ei, au învățat psalmi, au citit din Biblie fiecare copil.

Când au fost mari au încheiat legământ cu Domnul pe baza credinței care a fost sădită în ei de mici. Mulțumim lui Dumnezeu că ne-a binecuvântat cu copii cuminți și ascultători. Mulțumim Lui Dumnezeu că i-a călăuzit și ajutat și în căsătorie să-și găsească partener în casa Domnului și împreună să slujească Domnului. Slavă Lui!

N.V. Ați fost binecuvântați cu 11 copii, dar nepoți și strănepoți câți aveți?

D.A. Împreună cu soțul ne-am bucurat și de primul nepot ca și de primul copil. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu 33 de nepoți și 44 de strănepoți. Împreună cu cei ce s-au adăugat familiei noastre prin căsătoria copiilor și a nepoților, suntem peste 100 de persoane.

N.V. Calea pocăinței cum vi s-a părut, în ce mod ați slujit pe Domnul și în ce mod slujesc copiii?

D.A. Nu mi s-a părut deloc greu pe calea pocăinței. Am fost fericită și bucurasă, tot timpul eram cu cântecul pe buze.

La început când m-am pocăit, se făceau la adunarea din Heria multe seri de rugăciune, seri de stăruință, când Domnul m-a botezat cu Duhul Sfânt înainte de a mă boteza în apă. A fost o putere mare care m-a schimbat, m-a umplut de bucurie și care m-a ținut toată viață pe calea pocăinței. M-a ajutat și în sluiirea prin cântare.

Până acum 2-3 ani am slujit în biserica prin cântare împreună cu încă o soră de credință.

O perioadă de aproximativ 10 ani (1956-1966) biserica din Botez a fost în casa noastră, iar soțul meu, Viorel era conducătorul bisericii. Îmi amintesc cum într-o seară de stăruință, 7 tineri, printre care și copii din familia noastră, au fost botezați de Domnul cu Duhul Sfânt. A fost mare bucurie și pentru ei și pentru noi că au primit puterea promisă și i-a ajutat toată viața în slujire și pe Calea Domnului. Copiii mei slujesc: unii păstori, alții învățători, alții cântăreți. Am doi băieți păstori, un ginere păstor și trei păstori-soții nepoateelor. Alții sunt mijocitori în rugăciune și prin toate Numele Domnului Isus să fie slăvit.

N.V. Privind în urmă în viața dvs, ne puteți relata câteva intervenții ale Lui Dumnezeu în evenimentele, încercările și greutățile vieții, într-o familie atât de numeroasă?

D.A. Am fost de multe ori încercați în toate felurile, dar noi le puneam toate lucrurile înaintea Domnului în rugăciune și El ne răspundea prin profeți. Am fost bolnavă cu scurge-re de sânge după nașteri. Doi ani am luat injecții, dar nu s-a oprit. Ziua mergeam la secerat și noaptea co-seam la mașină așa cum puteam. Într-o zi un frate a venit la noi și mi-a zis să fac o juruință și o să mă fac bine. Atunci mi-am amintit că eu am făcut juruința în adunarea din Heria, când Domnul ne-a vorbit să ținem primele două zile din lună post. După ce ne-am mutat în localitatea Botez, eu nu am mai ținut post. Atunci, împreună cu Viorel ne-am reînnoit juruința și am fost pe loc vindecată. Am zis Domnului, că o să țin post toată viața câte zile îmi va da, primele două zile din luna. De-atunci sunt 40 de ani și încă îmi țin juruința și acum la 92 de ani. Slavă Domnului că până aici m-a ajutat!

O altă intervenție am avut la una din fetițe când avea patru ani. O țineam în brațe că era răcită și deodată am văzut că a închis ochii și nu mai respiră. Am început să strigăm toți cu copiii, să plângem pe genunchi către Domnul și numai odată am văzut că deschide ochii și începe să respire. A fost că o înviere din morți. Slavă Domnului că ne-a dat credință și El a lucrat.

Așa cum era mai demult, tinerii stăteau o perioadă cu părinții până își adunau bani să-și construiască casă. Amândoi ne-am hotărât, după ce am adunat niște bani cu greu, să cumpărăm o casă în loc. Vinț (acum se numește Unirea, jud. Alba).

Am dat și arvună 1500 de lei. Înțelegerea era că dacă stricăm târgul arvuna le va rămâne lor. Dar planul Domnului era altul: ne-a vorbit prin profet în adunare să nu mergem acolo. Soțul era deja înscris în CAP acolo și a început să lucreze la casă. M-am supărat foarte tare așa încât m-am îmbolnăvit. Când a venit Viorel acasă din acea localitate i-am spus, și el a zis că facem cum ne-a zis Domnul. Nu a trecut mult timp și au venit inundațiile și a spălat casa. Arvuna le-am lăsat-o după cum era târgul, dar au venit într-o zi când eram la adunare, și ne-au rugat să primim banii înapoi spunând că nu mai au liniște. Așa lucrează Dumnezeu cu copiii Lui care își pun încrederea în El și-L ascultă.

Domnul ne-a ajutat să cumpărăm un loc de casă cu fundație în localitatea Botez, unde am construit casa. Un frate din biserică, proroc, ne-a spus că l-a văzut pe Viorel că-i pune acoperișul și așa am continuat lucrarea și mulțumim Domnului că ne-a purtat de grijă.

N.V. Care a fost cea mai mare bucurie de care vă amintiți?

D.A. Multe bucurii am avut, dar cea mai mare a fost când am primit Duhul Sfânt, am fost o altă persoană, slavă Domnului!

N.V. Ce sfaturi dați mamelor, soțiilor mai tinere și tuturor cititoarelor?

D.A. Să fie așa cum scrie în Biblie, blânde, temătoare de Dumnezeu și să iubească soții și copiii, să-i respecte pe părinți, să-și îndrume copiii spre pocăință, să-i pună să citească cărți să se dezvolte, să citească Biblia să cunoască Cuvântul, ca atunci când vor crește să nu se rătăcească, să rămână în casa Domnului binecuvântați de El.

Și toate împreună să ne sfintim, să ne îmbrăcăm cu podoabe sfinte, să-L așteptăm pe Mirele din ceruri. Domnul Isus să binecuvânteze fiecare mamă și fiecare soră!

N.V. Acum ce va doriți cel mai mult?

D.A. Cel mai mult îmi doresc să plec la Domnul, nu știu dacă-i bună dorința, dar dacă îmi mai dă zile, îmi doresc să fiu sănătoasă, să nu deranjez copiii. Eben Ezer! Mulțumesc Domnului pentru ajutorul Lui de până aici și doresc tuturor cititoarelor sănătate și să se pocăiască că vine Domnul Isus în curând! Fiți binecuvântate!

N.V. Mulțumim sora Anica pentru că ați acceptat să ne vorbiți despre viața dumneavoastră și pentru sfaturile pe care ni le-ați dat. Mulțumim Domnului pentru femei ca dumneavoastră, care sunt o mărturie că Dumnezeu e viu, se implică în viețile noastre și răsplătește credințioșii și acum și în viața viitoare!

Interviu realizat de Victoria Natea
Biserica "Bethel", Tg Mureș
ianuarie 2021

Iertare totală

Domnul Isus în Ioan 8:32 proclamă: "...veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi". Liberi de ce? De condamnarea și pedeapsa păcatului.

Prin neascultarea lui Adam a intrat în lume păcatul și ca un virus a infectat întreaga omenire. Creatorul Universului, Tatăl tuturor duhurilor, nu și-a putut permite această lovitură din partea inamicului (Satan) și în Atotputernicia Lui a pus la dispoziția omului planul Său de eliberare – Jertfele, pentru că "fără vărsare de sânge nu este iertare" (Evrei 9:22). Jertfele erau umbra ce indică spre venirea Fiului lui Dumnezeu ca Mântuitor. Când Ioan Botezătorul L-a văzut pe ISUS pe malul Iordanului a rostit: "Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii" (Ioan 1:29). "Pe El (ISUS), Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire ca să-și arate neprihănirea Lui ... în așa fel încât să fie neprihănit și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în ISUS" (Români 3:25-26).

Uau! Ce măreată înțelepciune! Slavă Lui! În Români 5:18 este redat modul în care Dumnezeu L-a contraatacat pe diavol: "după cum printr-o singură greșeală a venit o osândă care a lovit pe toți oamenii, tot așa printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire". Sensul cuvântului "neprihănire" este: fără păcat, fără greșeală, corect, drept.

Sângele Sfânt al Domnului Isus Hristos, vărsat la crucea de pe dealul Golgotei, este atât de valoros încât a putut să plătească o singură dată și pentru totdeauna – adică în avans pentru toate greșelile generațiilor ce vor exista vreodată pe pământ.

Faptul acesta este copleșitor! Slavă Lui! Biblia adevărește acest lucru în Evrei 10:14 "căci printr-o SINGURĂ JERTFĂ El a făcut desăvârșiți pentru TOTDEAUNA pe cei ce sunt sfințiți".

Domnul Isus a proclamat pocăința, Ioan Botezătorul și apostolii au predicat pocăința. Deși acest cuvânt este rostit foarte des în rândul credincioșilor, din nefericire prea puțini îi înțeleg sensul. Cuvântul ebraic pentru pocăință este TESHUVAN, care tradus înseamnă "Datorită crucii lui ISUS, întoarce-te la har". De unde să te întorci? De la Lege. De ce? Pentru că Dumnezeu a înlocuit Vechiul Legământ cu Noul Legământ. Pocăința în limba greacă este Metanoia – care înseamnă schimbarea gândirii. De ce? Pentru că Dumnezeu a schimbat sistemul.

Dacă în Vechiul Legământ neprihănirea se capătă prin fapte, în Noul Legământ neprihănirea se obține prin credință. În Vechiul Legământ neprihănirea se obținea prin ascultarea omului, pe când în Noul Legământ neprihănirea se obține prin ascultarea "unui singur OM" (Români 5:19).

Permite-mi să-ți mai arăt încă o afirmație puternică din Scriptură: "Pe voi care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească nețăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El (ISUS) după ce ne-a iertat TOATE greșelile (Coloseni 2:13).

TOATE înseamnă TOATE! Dacă ești mamă, tu poți înțelege bine asta. Ori cât de multe rele ar face copilul tău, inima ta de mamă nu te poate lăsa să renunți la el sau să nu-l iubești.

Dragostea lui Dumnezeu este net superioară celei de mamă. Un alt exemplu este tatăl fiului risipitor. Tu cum Îl înțelegi pe Dumnezeu? Asta înseamnă "să păcătuim mereu ca să se înmulțească harul? Nicidecum!" (Români 6:1-2) Totuși este important să înțelegem că deși suntem socotiți fără păcat (neprihăniți) și sfinți prin jertfa Domnului Isus Hristos, sfințirea este progresivă. Cu cât avem mai multă părtășie cu Domnul, cu atât ne sfințim mai mult și cu atât mai multă stăpânire vom avea peste circumstanțele vieții.

Îmi doresc din toată inima să poți crede acest ADEVĂR, că ești sfântă și fără păcat, IERTATĂ TOTAL, înaintea lui Dumnezeu, dragă creștină! Conștientizarea acestui fapt va fi pentru tine o bogată sursă de putere, de dragoste și de înțelepciune.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

**Mărioara Vasilca
Biserica Bethel Tg. Mureș**

Rugăciune de mijlocire

"Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit."

Iacov 5:16

Dragi cititoare, noi femeile, aducem înaintea Domnului, în rugăciune, toate problemele noastre, toate dorințele noastre, care nu sunt puține. Multe dintre noi suntem mame și în calitatea de mamă știm că fără puterea și călăuzirea pe care ni le dă Domnul nu facem față tuturor provocărilor. Eu obișnuiesc să mă rog pentru mame.

Vă invit ca în sezonul acesta de primăvară să mijlocim pentru MAME: mame tinere, mame însărcinate, mame care au născut, mame cu mulți copii sau doar cu unul, mame de toate vârstele. Sentimentul matern și îndatoririle de mama nu se diminuează cu trecerea timpului, el este în noi și se dezvoltă pentru că așa ne-a creat Dumnezeu.

A fi mamă este o binecuvântare de la Dumnezeu: "Iată, fiii sunt o moștenire de la Domnul, rodul pântecele este o răsplată dată de El." (Ps 127:3) A fi mamă este menirea noastră a femeilor și în acest scop Dumnezeu dorește ca prin trăsăturile de caracter pe care le dezvoltă în noi: smerenia, sensibilitatea, blândețea, ascultarea, compasiunea, sfințenia, reconcilierea (iertare, împăcare, comuniune), angajamentul (loialitatea), răbdarea, să fim o binecuvântare pentru familiile noastre. Fiecare casă ar trebui să fie un depozit de amintiri fericite și acest lucru depinde foarte mult de mamă.

În calitate de mame, trebuie să păstrăm echilibrul în familie: "Ea deschide gura cu înțelepciune și învățături plăcute îi sunt pe limbă. Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei și nu mănâncă pâinea lenevirii." (Proverbele 31:26-27)

Rolul mamelor este copleșitor în transmiterea moștenirii spirituale: "Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta.

Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula." (Deuteronom 6:6-7). Să alocăm timp de intimitate cu Dumnezeu, o legătură vie în rugăciune și Cuvânt, pentru ca să putem transmite adevărurile Sale, să ne înțelegem și să ne sprijinim copiii.

Să consolidăm sentimentul de siguranță al copiilor printr-o relație armonioasă, de iubire, cu tatăl copiilor.

Haideți să-l cerem lui Dumnezeu, în rugăciune, pentru fiecare dintre noi și pentru toate mamele:

- **Să ne dea sănătate**
- **Mamele însărcinate să nască copii sănătoși și ele să fie sănătoase**
- **Să ne dea înțelepciune**
- **Să ne dea discernământ, să veghem asupra familiei noastre, să fim mame străjer**
- **Să ne ajute să dezvoltăm trăsăturile de caracter amintite mai sus**
- **Să ne ajute să creem un climat de pace și armonie în familiile noastre**
- **Să avem abilitatea de a transmite moștenirea spirituală fiecărui copil**
- **Duhul Sfânt să ne descopere problemele existente pe care nu le vedem și să ne învețe cum să le soluționăm**
- **Să ne dea resursele materiale și spirituale de care avem nevoie**

Dragi mame, toate știm cât este de grea și de dificilă "meseria" de mamă, dar cu ajutorul Domnului vom ieși biruitoare și vom fi răsplătite cu rodul muncii noastre.

Să ne întâlnim în rugăciune în fiecare seară la ora 22, să mijlocim pentru MAME în general și dacă știm cazuri nominale cu nevoi concrete din anturajul nostru să le aducem înaintea Domnului și El va lucra, slăvit să-I fie Numele!

Doamne, te rog binecuvântează toate mamele împreună cu odraslele și familiile lor!

Vă invităm
să ne contactați **prin SMS**
la numărul de telefon:
0739 015 955

Lidia Aldea
Biserica "Bethel", Târgu-Mureș

"Mai degrabă aș învăța un om să se roage decât zece să predice." - Charles Spurgeon

"Nu este altă activitate mai importantă în viață decât rugăciunea. Fiecare altă activitate depinde de rugăciune pentru eficiența ei maximă."
- M.E. Andross

A te baza pe Dumnezeu trebuie să înceapă din nou în fiecare zi ca și cum nimic nu s-ar fi făcut încă."
- C.S. Lewis

"Am atâtea de făcut zilnic încât trebuie să-mi petrec primele trei ore din zi în rugăciune."
- Martin Luther

"Cel ce fuge de Dumnezeu dimineața cu greu Îl va mai găsi în restul zilei."
- John Bunyan

"Iată, fiii sunt o moștenire de la Domnul, rodul pântecele este o răsplată dată de El." (Ps 127:3)

SPERANȚĂ ÎN DEPRESIE

"O inimă plină de bucurie aduce zâmbet pe față, dar o inimă tristă va trece cu greu peste problemele zilei."
Proverbele 15:13

Cine nu s-a simțit vreodată în viață deznădăjduit și dezamăgit sau nu a avut perioade dificile. Uneori, după perioade lungi de așteptări neîmplinite, situații de boală sau decepții privind situațiile de viață, ne simțim fără chef de viață, obosiți, apatici.

Depresia apare din cauza presiunile externe, care înving inima noastră. Ea se internalizează și ne pune la pământ.

Depresia se instalează în viața unora fără niciun motiv, iar pe lângă cauzele organice, dezechilibre hormonale, abuzuri de substanțe, sunt și factori genetici. Desigur, dacă părinții tăi s-au luptat cu depresia, nu este obligatoriu ca tu să ai aceeași problemă. Există mai multe tipuri de depresie, iar în funcție de severitatea ei, activitatea noastră de zi cu zi, ne este afectată.

Depresia poate să apară conectată cu anxietatea sau nu. Tabloul clinic al depresiei este diferit față de anxietate, iar simptomele trebuie să dureze cel puțin două săptămâni. În depresie câteva simptome sunt: lipsa poftei de viață, tristețe accentuată, schimbări în greutate, lipsa somnului sau somn excesiv, o stare de vinovăție sau de lipsă de sens, stimă de sine scăzută, oboseală psihică și fizică, agitație sau lentitate psihomotorie, dificultăți de concentrare, de luare de decizii, gândire în ceață, în unele situații gânduri recurente suicidale. Diagnosticarea corectă implică consultul unui specialist. Voi încerca în cele de mai jos să aduc câteva repere care ne pot ajuta personal sau în situațiile de depresie în care pot fi cei dragi nouă.

Terenul cel mai atacat de cel rău este mintea ta. De multe ori gândurile negative își fac cuib în mintea noastră și pe nesimțite, ne lăsăm prinși în cursa descurajării și a lipsei de credință. Nu mai știm cum să ne luptăm și să facem față situațiilor care ne-au împresurat. Gândurile noastre produc emoții și ne dictează cum ne simțim, ce decizii luăm și cum acționăm. Nu lăsa gândurile de condamnare, de victimizare să pună stăpânire pe tine.

Inima noastră cuprinde emoțiile, gândurile, voința ta care formează partea sufletească a noastră. Așa cum acordăm importanță trupului nostru, este foarte important să avem grijă de sufletul nostru. Emoțiile noastre trebuie hrănite și îngrijite. La ce te expui în fiecare zi? Conform Proverbe 4:23, "Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții." Fii atent la ce îți pleci urechea să asculți, la ce vezi și cine îți influențează viața. Noi femeile suntem mai emoționale, iar uneori ne lăsăm prea ușor conduse de emoțiile negative, care ne pot duce departe de voia lui Dumnezeu. Romani 8: 6 Nivelul nostru de maturitate poate fi evaluat de răspunsul nostru la emoțiile negative, la modul în care le putem controla și cum ne supunem voii lui Dumnezeu.

Suntem mai mult impresionați de mărimea problemei, decât de mărimea lui Dumnezeu pe care îl slujim.

Ce avem de făcut?

1. În primul rand, este importantă recunoașterea problemei. Negarea ei, nu face decât să aducă și mai multa îngrijorare, agitație și descurajare.

2. Biblia vorbește de mărturisirea problemelor, în context securizant, care aduce eliberare și vindecare. Iacov 5:16. Găsește-ți o persoană confidentă căreia îi poți mărturisi starea ta și care te poate susține spiritual.

3. Frica, îngrijorarea și repetarea acelorași gânduri îți pot aduce mult stres, scăderea imunității organismului. Frica deschide ușa către o mulțime de probleme. Este foarte important să realizezi ce lucruri îți aduc îngrijorări și la ce gânduri negative meditezi mereu și mereu. Atunci când nu îți arunci asupra lui Isus îngrijorările vieții zilnice, nu faci decât să te împovărezi cu o mulțime de gânduri ale situațiilor, care nu le poți schimba sau controla. Rămâi în Cuvântul Lui Dumnezeu, hrănește-te cu El zilnic și pune-L în inima ta, ca El să poată să lucreze în mintea ta gânduri pline de speranță, care vor produce în inima ta credință. Biblia vorbește despre oamenii fără credință care se îngrijorează pentru lucrurile necesare Matei 6: 26-28. A avea gândul lui Cristos implică schimbarea mentalității, conform voii lui Dumnezeu. Nu face parteneriat cu gândurile neproductive, care implică realitatea care nu ne dă prea multe motive de bucurie.

4. Acționează conform Cuvântului. Dacă am putea schimba situațiile dificile, nu am avea nevoie de ajutorul lui Dumnezeu. Atunci când îl implicăm pe El în viața noastră, trebuie să cunoaștem Cuvântul și să fim active. Dacă petreci prea mult timp plângându-te, nu ai rezolvat situația. Nu te îngrijora, roagă-te pentru tot, cere-l și mulțumește-l pentru ceea ce face în viața ta. Filipeni 4:6. Rugăciunea lină de credință va fi în concordanță cu puterea lui Dumnezeu, nu cu simțirile noastre și starea noastră. Proverbele 3:5-6 spune să te încrezi în Domnul și să nu te bazezi pe înțelepciunea sau pe știința ta.

5. Romani 7: 15, Dumnezeu va folosi zdrobirea ta, pentru a te aduce aproape de dragostea Lui. Partea noastră este de a ne ocupa de durerea noastră, a confrunta emoțiile noastre și a nu le lăsa să stăpânească peste noi. Numai așa vom putea să fim vindecați de durere.

Nu lăsa ca durerea să aducă roade în viața ta. Filipeni 4: 8 vorbește despre faptul că suntem responsabili de modul în care gândim. Rugăciunea mea este ca întotdeauna să putem să avem discernământ în situațiile dificile și să știm ce avem de făcut, ca să putem fi eliberați și vindecați.

Cristina Ciurariu-Gliga, Psiholog clinician
Biserica "Noul Legământ", Târgu-Mureș

"Tot ce este adevărat, tot ce este nobil, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este plăcut, tot ce este vrednic de admirat, dacă este vreo faptă măreață, dacă este ceva vrednic de laudă, la acestea gândiți-vă! "

Filipeni 4:8

Seria Autentic

**„Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții.”
(Proverbe 4:23)**

Conferințele și volumele din seria AUTENTIC (AUTENTIC) promovează viața, educația, normalitatea, familia, echilibrul, valorile și principiile, relațiile, compasiunea, excelența, mentorarea și dezvoltarea prin perspectiva credinței, autenticității și iubirii.

AUTENTIC se desfășoară într-o relație de colaborare între BISERICĂ, UNIVERSITATE, COMUNITATE.

AUTENTIC se adresează, în mod special, generației tinere, părinților, femeilor, precum și experților din mediul academic și profesional, la nivel național și internațional.

AUTENTIC se adresează, în mod general, fiecărei persoane care dorește să se formeze și să se dezvolte, prin prisma autenticității, credinței și iubirii, pentru trăirea unei vieți autentice și cu impact.

Autenticitatea este o alegere de zi cu zi, o practică, un risc, o luptă, o binecuvântare, un scop, un dar. Alege să fii autentic, trăind viața cu ziua, cu bucurie și cu sens ales!

Ne propunem următoarele conferințe și volume din SERIA AUTENTIC, dacă Dumnezeu va voi:

A apărut primul volum din seria AUTENTIC:

COPILĂRIE ȘI PARENTALITATE CU IMPACT

INCITANT ȘI INFORMATIV TOTODATĂ, titlul volumului Copilărie și parentalitate cu impact pune „în joc” trei cuvinte-cheie pentru problematica circumscrisă, gata să stimuleze curiozitatea, indiferent de vârstă, ocupația, statutul cititorului. „Paradisul pierdut al părinților”(copilăria), „misiunea” parentală – onorată sau nu, conștientizată ori ba – și, în fine, consecințele oricăruia dintre stiluri (exigent, autoritar, permisiv, neimplicat), urmări pe care le-am putea „boteza” drept amprentă fastă, „stâlp” al succesului personal și social, „marcă” a nereușitei, „dără” adâncă în psihicul suferind al copilului, până departe, în viața de adult..., toate acestea „conviețuiesc” într-o „formulă” persuasivă care trimite la necesitatea abordării unei astfel de teme, la urgența dezbaterii ei (și sub formă editorială), la efectele (rezultatele) neapărat trăite de copil, sigur constatate de el însuși, de psiholog, învățător, medic etc., la o constantă preocupare de ordin științific, de ce nu, la un semnal de alarmă vizând decidenți de toate rangurile și responsabilitățile. „Pariul” asumat de coordonator (conf. univ. dr. Patricia Runcan) este autenticitatea, concept cu deschideri hermeneutice (din perspectivă teoretică) și provocări-capcane în privința trăirilor – mărturisirilor fiecărui subiect – actor al scrierii de față.

Structurată pe trei secțiuni (părți), cartea debutează consistent prin 8 Interviuuri cu profesioniști și oameni autentici, continuă cu 7 Eseuri descriptive aparținând unor masteranzi netemători de vulnerabilitatea asociată auto-dezvăluirii și se încheie cu Cercetări academice aplicate.

Ce este autenticitatea? (Cum să fii autentic ?) adună, din „zona” profesioniștilor, „definiții” într-un veritabil mozaic: „cu autoritate”, „stăpân pe sine”, „care acționează cum îi este sieși propriu”, „autenticitatea este grea; e singura cale de împăcare cu sine”, „în absența onestității nu există autentic”, „autenticitatea nu se determină pe axa natură-cultură”, „să fii adevărat”, „să fii original”, „să fii creativ”, „să fii valoros”. Într-un registru asemănător răspund masteranzii, formulările lor variind între: „a fi TU”, „a nu te prefăce”, „a-ți susține convingerile”, „a-ți cere drepturile”, „a nu-ți judeca părinții”, „a te accepta așa cum ești”, „a fi sincer mereu”, „a fi om serios”, „a inspira încredere”, „a trăi în scopul vieții, care e veșnicia”, „a fi ca mama”, „a fi același în viața privată și în cea publică”, „autenticitatea este comuniunea dintre gânduri, vorbe și fapte.”

La rândul-i, definirea copilăriei comportă sensibile diferențe de nuanță, esența rămânând aceeași. Dacă maturii oscilează între „copilăria este familie”, „bucurie, joacă în aer liber”, mediul în care nu trăim „hie încânto” (adică în lipsa rânduiei și a ritualurilor), „paradisul pierdut al părinților”, „poligon de încercare a duplicității, ipocriziei, snobismului, imposturii, lipsei de responsabilitate”, „poveste”, masteranzii numesc propria copilărie: „speranță”, „Nu există nu pot!”.

MODALITATE DE IMPLICARE ȘI SUSȚINERE:

Dacă doriți să vă implicați și să ne sprijiniți ca să putem publica, tipări și distribui mai multe volume din seria AUTENTIC, atunci vă chemăm să ne fiți alături și să ne sprijiniți prin donația dvs. sau a celor apropiați. Vom oferi aceste volume bibliotecilor (universitare, preuniversitare, județene și locale) din România și Republica Moldova, profesioniștilor și specialiștilor, părinților și bunicilor, tinerilor, persoanelor care pot să influențeze în bine viețile oamenilor în general și ale generațiilor care vor urma în special.

Prin seria AUTENTIC dorim să promovăm viața, educația, normalitatea, familia, echilibrul, valorile și principiile moral-creștine, relațiile, compasiunea, excelența, mentorarea și dezvoltarea prin perspectiva credinței, autenticității și iubirii. Cu ajutorul dvs. vom reuși mai mult, dacă decideți să ne fiți parteneri în această chemare aleasă și utilă pentru vremurile noastre. Vom folosi donațiile dvs. pentru dezvoltarea seriei AUTENTIC în România și în Republica Moldova.

DONEAZĂ PRIN TRANSFER BANCAR:

Beneficiar: Biserica Creștină Baptistă Maranata
Banca Transilvania
Adresa: Timișoara, Calea Martirilor 1989, nr.69
Codul SWIFT BTRLRO22
La Observații: Donație pentru seria AUTENTIC
Cont în LEI/RON: RO89BTRLRONCRT00K4587505

Cont în EURO: RO58BTRLEURCRT00K4587502
Cont în USD: RO17BTRLUSD CRT00K4587505

DONEAZĂ DIRECT LA BISERICĂ:

Beneficiar: Departamentul de Educație din cadrul Bisericii
Adresa poștală: Str. Versului, nr. 5, Timișoara
CIF: 16 59 46 86

Persoana de contact:
ALINA LEONTE
E-mail: alina_leonte@yahoo.com
Telefon: 0724 044 323

Vă mulțumim!

În numele echipei AUTENTIC:
PATRICIA RUNCAN
Coordonator

patricia.runcan@seriaautentic.ro
www.seriaautentic.ro

Patricia Runcan

Clătite sărate cu spanac

Bună! Eu sunt Grațiela Lupu, am 26 de ani și îmi place să gătesc. Cum am început să prind atâta drag de gătit? Ei bine, când eram mai mică și stăteam cu mama în bucătărie, mi se părea fascinant cum amesteca ea doar câteva ingrediente și ieșea ceva delicios. Puteam să o privesc mult timp și nu mă săturam. Mă retrăgeam doar când era vorba de spălatul vaselor.

Ușor, ușor am început să prind curaj să intru în bucătărie. Nu pot spune că a fost o reușită. De la salata de legume cu niște morcovi de oboșai să mesteci de la prima îmbucătură și paste neferite, lipite de numă (încercam să reproduc pastele delicioase pe care le făcea tata și pe care le îndrăgeam atât de mult).

Pe parcurs, a început să mă intereseze și partea științifică a mâncării, adică nutriția. Ce merge combinat cu ce, cum e mai bine să o faci, cum poți avea mai bine grijă de corpul tău și așa mai departe. Se făcea că eram în Germania, plecată cu o bursă Erasmus, în cadrul facultății la care studiam la vremea respectivă. Nu eram mulțumită cu nimic, nu-mi plăcea ceea ce făceam la momentul acela, nu reușeam să mă regăsesc în nimic, îmi era frică de viitor, mă vedeam foarte singură, nu aveam încredere în mine, în oameni și toate astea pentru că nu-l cunoașteam cu adevărat pe Isus. După ce, în bunătatea Lui, Dumnezeu mi-a deschis ochii și a început să mă învețe ce-i harul, mi-a arătat balanții pe care îi am și în ce scop să-i folosesc. Astfel am decis să studiez la facultatea de Nutriție și Dietetică din Târgu Mureș.

La îndemnul câtorva prieteni și al surorii mele, am deschis un cont de Instagram (@grace_on_a_plate) unde am început să pun rețetele pe care le făceam eu, trucuri, sfaturi, cu scopul de a ajuta oamenii să realizeze că nu este atât de greu și costisitor să mănânci sănătos și gustos (rețete nefiind formate doar din salate). Ceea ce am vrut să sugereze numele este că e mult HAR în farfuriile noastre, iar asta ar trebui să ne facă să fim recunoscători zi de zi.

Grațiela Lupu (foto)

Ingrediente

- 100g verdeață (eu am folosit 70g spanac+30g pătrunjel)
- 130g făină
- 1 linguriță praf de copt
- 1 lingură semințe în rășnit înmuiate cu 3 linguri apă
- 200ml lapte vegetal/apă, o lingură ulei cocos
- ½ linguriță sare, praf de piper
- ½ linguriță praf de usturoi

Într-un blender se pun toate ingredientele și se pasează până se omogenizează totul. Consistența aluatului trebuie să fie una destul de groasă, iar într-o tigaie preîncălzită și unsă cu ulei se toarnă câte 2-3 linguri din aluat per clătită. Clătita poate fi întorsă după ce începe să facă bule la suprafață. Se repetă procedura până se termină alatul.

Ingrediente Cremă de „brânză”

- 180g tofu nesărat
- ½ cană caju înmuiat în prealabil (10 min. în apă fierbinte)
- 1 linguriță praf de usturoi
- o lingură fulgi de drojdie inactivă
- ½ linguriță de sare
- zeama de la o jumătate de lămâie
- ½-1 cană apă.

Se pun toate ingredientele în blender și se pasează până cand totul este bine încorporat de consistența unei smântâni. Se servește împreună cu clătitele.
Poftă bună!

ciocolată albă de casă

Ingrediente:

- 100 ml apă
- 500 gr zahăr
- 1 pachet de unt 65% grăsime
- 500 gr lapte praf

Mod de preparare:

Se pun într-o oală apa și zahărul și se lasă la fiert pentru aprox. 5 min, amestecând încontinuu. Se adaugă pachetul de unt tăiat cubulețe și se amestecă până când untul este topit. Se ia oala de pe foc și se adaugă treptat laptele praf, amestecând foarte bine. Apoi se toarnă compoziția într-o tavă tapetată cu hartie de copt sau în forme individuale. După ce compoziția se răcește, se lasă pentru câteva ore în frigider, preferabil peste noapte.

Poftă bună!

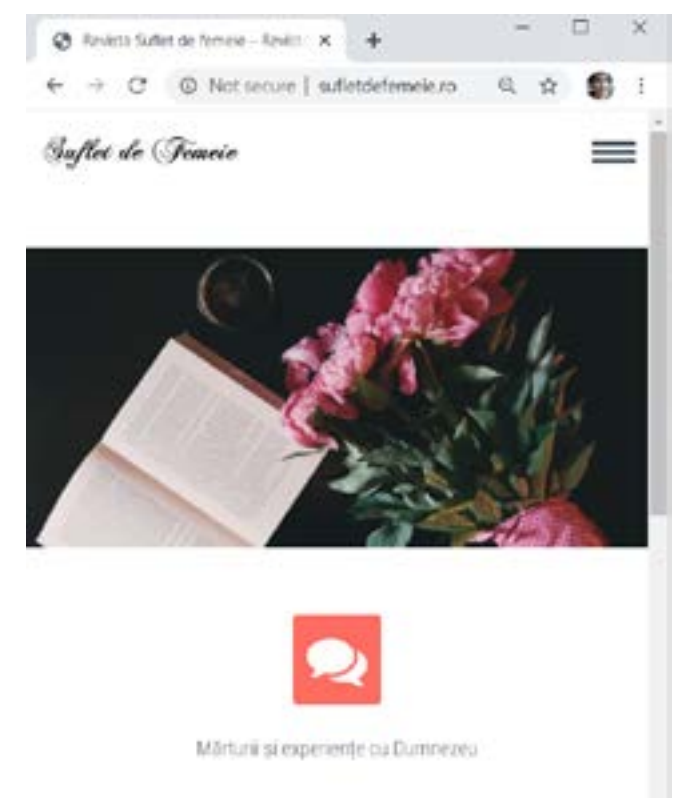
Naomi Bota (foto)

Urmărește-ne și online

[facebook.com/RevistaSufletDeFemeie](https://www.facebook.com/RevistaSufletDeFemeie/)

sufletdefemeie.ro

Suntem prezente și online, pentru a fi mai aproape de tine și pentru a-ți oferi ocazia să ne cunoști mai bine prin lucrarea pe care o facem.

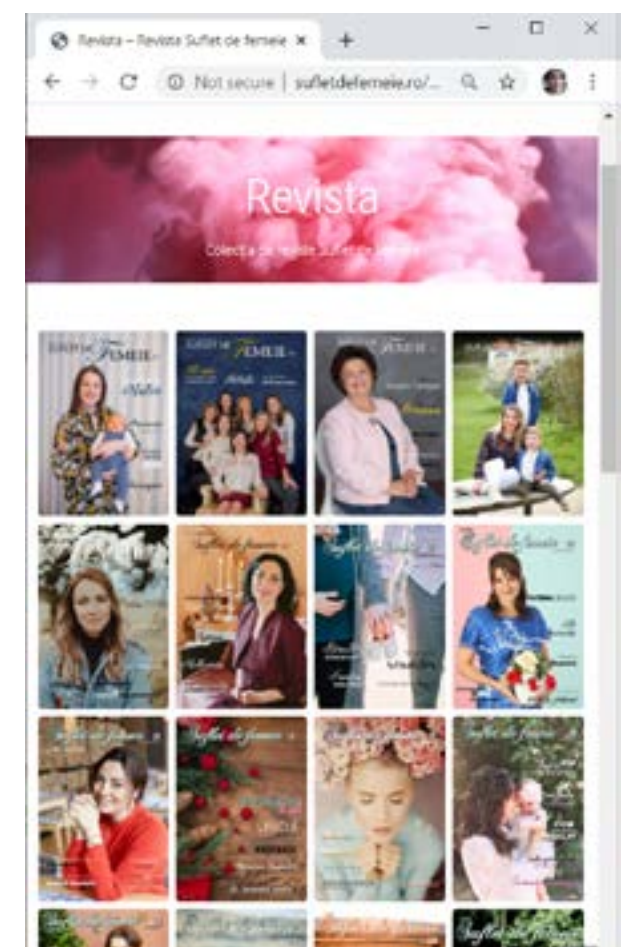
Revista "Suflet de Femeie" a început în Decembrie 2009 cu câteva femei dornice de a scrie și de a face cunoscute experiențele lor cu Dumnezeu și de a fi o încurajare pentru pietenele lor. Astăzi, după 10 ani de "Suflet de Femeie", publicațiile sunt tot mai bogate, valoroase, iar echipa de scriitoare tot mai mare. Revista se publică în 1.500-2000 de exemplare și este distribuită în toată România și chiar și în străinătate.

Feedback-urile din partea cititoarelor sunt cele care ne motivează să ducem această lucrare mai departe. Dorim să vedem vieți atinse și schimbate prin articolele revistei.

Suntem deschise oricărei femei care dorește să ne împărtășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro.

Poți oricând accesa articole și ediții mai vechi ale revistei, în arhiva online - www.sufletdefemeie.ro/revista.

Încă un pas în răspândirea Evangheliei!

Începând cu data de 24 august 2018, Credo TV a fost introdus în pachetul digital al rețelelor de cablu

DIGI
RCS & RDS

Mulțumim Domnului și tuturor celor care au postit și s-au rugat pentru intrarea canalului Credo TV în grila RCS-RDS. Asistăm azi cum Evanghelia pătrunde în casele tuturor românilor din țară și din străinătate. Fie ca noi, creștinii, să profităm de aceste vremuri și să facem tot ce atârână de noi, ca Dumnezeu să se îndure de țara noastră și să aducă izbăvirea.

Dacă întâmpinați dificultăți în găsirea postului Credo TV în grila RCS-RDS, intrați în MENU și accesați opțiunea de REÎNCĂRCARE.

Pentru noi, femeile
cu Rodica Baci

Duminică de la 22:00 la Credo TV

O emisiune care își propune să contribuie la educația și bunăstarea sufletească și spirituală a femeilor, indiferent de vârstă, prin abordarea unei palete largi de subiecte.

Canalul Alfa Omega TV

Lansat în iunie 2006, Alfa Omega TV este primul canal TV creștin din România, și promovează valorile moral-creștine prin mijloacele media moderne.

Canalul poate fi văzut de milioane de români și este disponibil gratuit 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână pe TV, internet și pe mobil. Alfa Omega TV emite pe satelit și acoperă Europa, Nordul Africii și Orientul Mijlociu.

Canalul Alfa Omega TV este alternativa creștină și educațională în oferta de canale de televiziune din România și Republica Moldova. Într-o societate care încurajează lipsa valorilor, Alfa Omega TV continuă să promoveze principiile creștine.

Ceea ce ne face diferiți de alte canale creștine este tematica pe care o abordăm. De-a lungul timpului, prin emisiunile emise și prin campaniile specifice organizate, canalul Alfa Omega TV a promovat valori esențiale care trebuie să stea la baza unei societăți creștine: familia, viața, creaționismul științific, pro-Israel.

Alfa Omega TV poate fi recepționat în majoritatea localităților din țară, ultimele studii plasându-l în topul 25 al celor mai vizionate televiziuni românești, cu recomandarea must-carry din partea CNA.

Canalul Alfa Omega TV este o sursă de hrană spirituală și o resursă bogată pentru cei care vor să cunoască, să înțeleagă și să trăiască în viața lor Cuvântul lui Dumnezeu. Prin programele difuzate, numeroși români l-au cunoscut pe Dumnezeu și au decis să își trăiască după principiile creștine.

Unde pot vedea canalul Alfa Omega TV?

DIGI În pachetul RCS-RDS-DIGI de TV digitală, în toată țara (28 lei/lună)	ALTE REȚELE În 450+ rețele de TV cablu locale și regionale din toată țara.
UPC În pachetele de cablu digital Play Familia (35 lei/lună) și Play Maxim (45 lei/lună)	SATELIT Recepție în Europa, cu parabolă. MPEG-4, Eutelsat 16°E, Frecv: 12717 MHz Polarizare: Oriz.; SR: 7500 ks/s; FEC: 3/4
AXTA În pachetul de cablu Digital Start (39 lei/lună)	INTERNET www.alfaomega.tv/live
TELEKOM În cablu digital în pachet M (42 lei/lună) și L (58 lei/lună), în pachetul IPTV, Online TV	APP MOBILĂ În App Store și Google Play
NEXTGEN În pachetele Analogic (27 lei/lună) și Digital (32 lei/lună), în oferta de bază	
ORANGE În pachetele Home TV de cablu digital Explore (8 EUR/lună) și Global (10 EUR/lună)	
INES În pachetul IPTV (50 EUR/lună)	

www.alfaomega.tv/receptie

SUFLET DE FEMEIE

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împărtășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa

contact@sufletdefemeie.ro

www.sufletdefemeie.ro

scaneaza codul QR
și spune-ne păre-
rea ta despre acest
număr al revistei